

Przedwzrostek

Ilustrowany dziennik narodowy i katolicki

Nr 205

Wydanie

Ł

Rok 68

Czwartek, dnia 8 września 1938

Exemplarz
pojedynczy

10
gras

Prenumerata
miesięczna

2,50

Proklamacja Hitlera na kongresie w Norymberdze

Otwarcie kongresu — Hitler o nieudolności dawnych rządów Niemiec

Berlin. (Tel. wł.) Po otwarciu kongresu w Norymberdze przez zastępcę Hitlera — Rudolfa Hessa, odczytał „gauleiter” Wagner proklamację Hitlera.

W swej proklamacji Hitler wyraża radość z powodu obecności na tegorocznym kongresie członków partii z całych Wielkich Niemiec, którzy „po raz pierwszy maszerować będą ramię przy ramieniu ze swoimi braćmi, składając wewnętrzne śluby nierozwrotności wielkiej niemieckiej rodziny”.

Następnie Hitler wspomina wydarzenia sprzed 20 lat, rozprawiając się w bardzo energicznych słowach z ówczesnym kierownictwem państwa, ze sferami intelektualnymi i kierownikami politycznymi ówczesnych Niemiec, których nazywa tchórzami.

Silę do swych postanowień i całej swej akcji Hitler czerpał z duszy narodu niemieckiego, z jego wielkiej wiary w przyszłość. Hitler uważa za szczęście, że będąc tylko prostym żołnierzem nie wychodził poza krąg szarej masy narodu, a nie stykał się z jego warstwą kierowniczą, gdyż wówczas byłby może zwątpił o powodzeniu swego dzieła. Przy okazji kanclerz powtarza znane już z poprzednich enuncjacji twierdzenia, że armie niemieckie uległy nie wrogowi, lecz pokonane zostały przez truciznę wewnętrzną.

Goście Hitlera

Norymberga. (PAT). W ciągu poniedziałku przybywały liczne pociągi, wiozące uczestników kongresu partyjnego. Przybył również specjalny pociąg z zagranicznymi dyplomatami, będącymi osobistymi gośćmi kanclerza Hitlera.

Wieczorem odbyło się na cześć kan-

clerza przyjęcie w ratuszu, a wkrótce potem w gmachu opery uroczyste przedstawienie „Śpiewaków norymberskich” Wagnera. Sala teatralna wypełniona była po brzegi przedstawicielami sfer rządowych, partyjnych i woj-

skowych. W loży sąsiadującej z lożą Hitlera zasiedli zagraniczni dyplomaci, w ich sąsiedztwie zaś delegacja Partii Faszystowskiej. Operą dyrygował słynny kapelmistrz Wilhelm Furtwaengler.

Nowe niesłychane wystąpienie hitlerowskiego organu

„Der Danziger Vorposten” o zajęciach przeciwniemieckich w Bielsku

Gdynia. (Tel. wł.) — Naczelny organ narodowo-socjalistyczny „Der Danziger Vorposten”, nawiązując do ostatnich demonstracji antyniemieckich w Bielsku w związku z wypadkami pobicia harcerzy polskich w Wolnym Mieście, stara się odpowiedzialność za to przerzucić na czynniki polskie. Wygląda to i głupio i naiwnie, bo odpowiedzialność za wybryki wyrostków z Hitler-Jugend względnie członków SA — spada jedynie na partię narodowo-

socjalistyczną w Gdańsku, która toleruje tego rodzaju niekulturalne i bandyckie wystąpienia. „Danziger Vorposten” wie o tym doskonale, bo jest tubą partii i dlatego właśnie starając się oczyścić partię z zarzutów — wypisuje takie brednie.

Tego rodzaju postępowanie bojówkarzy hitlerowskich jak i bezcelne wystąpienia „Vorposten” nie mogą się oczywiście przyczynić do polepszenia stosunków gdańsko-polskich.

„Adiutant” Stawiskiego zmarł w domu wariatów

Przestępca o dobrym sercu — List do policji

Santiago. — Zmarł tutaj w zakładzie dla umysłowo chorych Henri Poulner, współnik Stawiskiego, który po wykryciu afery zbiegł do Chile.

Poulner, zwany popularnie „adiutantem Stawiskiego”, po samobójstwie swego „szefa”, zaopiekował się jego żoną i dziećmi, wynajmując im mieszkanie i zaopatrując ich w pieniądze. W rok po samobójstwie Stawiskiego policja wpadła na trop Poulnera. Wydano nakaz aresztowania go, jednak Poulner zdołał zbiec. Otrzy-

mano tylko od niego list następującej treści:

„Wyjeżdżam daleko. Chcę sam sobie wymierzyć sprawiedliwość, za to, co uczyniłem. Moim największym przestępstwem było to, że nie odwróciłem się w nieszczęściu od przyjaciela.”

Morderstwo dla 3 złotych

Warszawa. (Tel. wł.) Józef Pietrzycki, sublokator Heleny Sumalskiej

INDYJSKI MINISTER W SPÓDNICY Pani Vijayalakshmi Paudit, indyjski minister zdrowia, przybyła do Londynu w sprawach związanych ze swym resortem ministerialnym.

w Pruszkowie, domagał się od niej pożyczki 3 zł. Sumalska odmówiła, wtenczas sublokator chwycił młotek i powaliwszy Sumalską na ziemię zadał jej 3 ciężkie rany w głowę. Ofiarę w stanie ciężkim przewieziono do szpitala. (w)

Konfiskata listu pasterskiego w Niemczech

Berlin. (KAP) Zbiorowy list pasterski episkopatu Niemiec, który, jak wiadomo, w tych dniach odbył konferencję w Fuldzie, został na skutek specjalnego, telefonicznie rozesłanego nakazu władz hitlerowskich skonfiskowany wieczorem przed dniem, w którym miał być odczytany z ambon we wszystkich kościołach Niemiec. Mimo to jednak orędzie biskupów zostało we wszystkich kościołach parafialnych odczytane, gdyż list pasterski rozesłano w dwóch egzemplarzach, z których jeden tylko policja zdołała skonfiskować.

Nowe szykany niemieckie

Katowice. (Tel. wł.) W Górnikach w powiecie bytomskim, władze niemieckie zamknęły świetlicę polską w okręgu przemysłowym, motywując krok ten tym, że wysokość świetlicy wynosi 2,20, zamiast 2,50. (w.)

Kursy języka niemieckiego

Katowice. (Tel. wł.) Jak wiadomo „Volksbund” organizuje co roku szereg kolonij dla dzieci niemieckich z Polski w Niemczech. Tego roku było takich kolonij 2, obie na Śląsku Opolskim. Ojciec jednej z dziewczynek, która była na kolonii oświadczył, że wszystkie dzieci musiały obowiązkowo przejść kurs języka niemieckiego. (w.)

Przemysłowiec niemiecki zwolniony za kaucją

Jak informowaliśmy, w Krakowie skazany został na 1 rok więzienia za lżenie narodu polskiego przemysłowiec niemiecki, Gustaw Bockmann Bockmann aresztowany został na sali sądowej i osadzony w więzieniu.

Dzisiejsza prasa krakowska donosi, że Sąd Okręgowy w Krakowie postanowił zwolnić Bockmanna z więzienia za kaucją 25.000 zł.

Żydom nie wolno osiedlać się w Abisynii

Włochy opuści 26 tysięcy Żydów — Alarmy żydowskiej agencji — Pierwsze zwolnienia żydowskich profesorów

Rzym. — Dekret rządu włoskiego o obowiązkowym opuszczeniu Włoch, Libii i posiadłości egejskich przez Żydów, którzy przybyli do tych krajów przed 1 stycznia 1919 r., jest w dalszym ciągu przedmiotem gorących polemik prasowych. Prasa warszawska podaje, że ogółem opuści Włochy około 2 tysięcy Żydów. 10 tys. Żydów — jak podaje „Wieczór Warsz.” — ma zamiar przyjechać do Polski. Nie wiadomo, czy jest to wiadomość prawdziwa. W każdym bądź razie należy natychmiast przedsięwziąć odpowiednie kroki, aby nie dopuścić do nowego najazdu Żydów na Polskę (zwraca-

my uwagę Czytelników na wczorajszy i dzisiejszy nasz artykuł wstępny — red.)

Jak donosi Żydowska Agencja Telegraficzna, akcja eksterminacyjna przeciwko Żydom we Włoszech kontynuowana jest w dalszym ciągu. W wielu miastach Żydzi, którzy podlegają dekretowi, opuścili już swe stanowiska: burmistrz, naczelnik urzędu skarbowego, sędzia śledczy i przewodniczący korporacji. W Mediolanie usunięto 17 profesorów, we Florencji — 15 profesorów i docentów, w Turynie — 35 nauczycieli, 1.500 uczniów wyrzucono ze szkół.

Według Żydowskiej Agencji Telegraficznej, wszystkie przypuszczenia o rzekomo wyjątkowej pozycji Abisynii, gdzie wolno było się Żydom osiedlać, zdają się być nieuzasadnione. Na razie żadnemu obywatelowi nie wolno zamieszkać w Abisynii bez specjalnego zezwolenia władz. Ponieważ Żydzi wyrzuceni z Włoch nie mają obywatelstwa włoskiego, więc tym samym zakaz ten stosuje się i do nich.

Jak donosi PAT, we włoskiej marynarce królewskiej wprowadzono w aktach oficerów, podoficerów i szeregowych specjalne adnotacje, dotyczące rasy.

„Plan nr 4” rządu praskiego

Ustępstwa czeskie zbliżone maksymalnie do ośmiu karlsbadzkich żądań Henleina

Londyn (PAT). Komunikat urzędowy, wydany w poniedziałek wieczorem w Pradze po posiedzeniu komitetu politycznego Rady Ministrów i sygnalizujący ogłoszenie w najbliższym czasie wniosków rządowych w sprawie Niemców sudeckich, komentowany jest przez dzisiejszą ranną prasę brytyjską jako zapowiedź, że daleko idące ustępstwa Pragi na rzecz Henleina są faktem dokonanym.

Stwierdzając, że ustępstwa czeskie poczynione zostały pod naciskiem W. Brytanii — prasa angielska określa nowe koncesje, nazywając je „planem nr 4”, jako maksymalnie zbliżone do 8 żądań Henleina, ogłoszonych w Karlowych Warach.

Jeden tylko punkt programu Henleina ma budzić jeszcze zastrzeżenia Pragi, a mianowicie swoboda szerzenia ideologii narodowo-socjalistycznej wśród Niemców sudeckich.

Nastroje w Pradze

Praga. (Tel. wł.) Naprężenie ostatnich kilku dni nie uległo zmianie, wzmożło się raczej. Powodem jest stanowisko przedstawicieli Niemców sudeckich, którzy oświadczyli kategorycznie, że obstają przy karlsbadzkich żądaniach Henleina i nie godzą się na żaden kompromis.

Ze sytuacja jest poważna, dowodzi tego ruchliwość Runcimana i tutejszych dyplomatów. Współpracownik Runcimana Gwatkin odbył dłuższą rozmowę z Henleinem, po której wróciwszy do Pragi konferował z Runcimaniem, po czym Runciman i Gwatkin naradzali się z posłem angielskim. Przed południem Runciman odbył długą rozmowę z Beneszem, w tym samym czasie Gwatkin konferował z Hodzą. Przed wieczorem zebrała się rada ministrów, która trwała kilka godzin i obradowała nad odpowiedzią dla Niemców sudeckich. Późnym wieczorem wydano komunikat głoszący, że projekty rządu uchwalone na tym posiedzeniu będą zakomunikowane Niemcom sudeckim w najbliższych dniach. Treści uchwał nie podano, zaznaczono jedynie, że stanowią one ostateczne ustępstwo ze strony rządu czeskosłowackiego.

Niemcy nadal nieustępliwi

Berlin. (PAT) Prasa niemiecka komentując sytuację w Czechosłowacji powraca obecnie ponownie do żądań karlsbadzkich Henleina i stwierdza

Dur brzuszny w Warszawie

Warszawa. (Tel. wł.) Wznaga się w stolicy epidemia duru brzuszego. W ubiegłym tygodniu zanotowano 49 wypadków. (w)

„Palestyna” we Francji

Paryż. (ATE) W miejscowości Fons pod Lyonem 33-letni Żyd zastrzelił z rewolweru 31-letniego Araba. Świadkiem morderstwa był przejeżdżający na rowerze myśliwy, który pod groźbą dubeltówki zaprowadził zabójcę Abrahama Chemoula do najbliższego posterunku policyjnego.

Kapłan zmarł przy ołtarzu

W Anopolu, pow. Janów Lubelski, zmarł nagle tamtejszy proboszcz ks. Julian Matras. Śmierć zaskoczyła kapłana przy ołtarzu w czasie odprawiania sumy. Pogrzeb kapłana odbył się przy udziale 30 okolicznych księży i tłumów wiernych.

zgodnie, że porozumienie między Czechami a Niemcami sudeckimi jest możliwe wyłącznie tylko na podstawie ośmiu punktów karlsbadzkich. Wa-

runkiem przy tym powinno być wycofanie się z Sudetów wszystkich Czechów, przybyłych tam po roku 1918. Według dzienników niemieckich,

Wystawa kongresowa

Jest ona pod znakiem niemieckiego „parcia na wschód”

Norymberga. (PAA) Duże zainteresowanie wzbudza wystawa w Norymberdze, urządzona z okazji „Dni partyjnych”. Ilustruje ona i „uzasadnia” niemiecki „Drang nach Osten”.

Wystawa ta jest niejako ogniiskowym punktem nastrojów tegorocznego kongresu partyjnego Wielkich Niemiec. Toteż ogólnie zwraca uwagę, że tego rodzaju tendencję wybrano na kongres, który po raz pierwszy jest obsesany przez delegację Wielkich Niemiec.

Wystawa uzasadnia konieczność „przodującego” stanowiska Niemiec w

Europie środkowej i wschodniej”. Cywilizacja zachodnia, a zwłaszcza francuska, jest przedstawiona jako „zdrajczyńi Europy wobec niebezpieczeństwa komunizmu”. Niemcy są „przedmurzem przeciw fali chaosu, który płynie ze wschodu”. W interesie Europy leży, aby „pod kierownictwem państw autorytarywnych, a więc Niemiec, Włoch i Japonii” stanąć do walki z bolszewizmem. (Punkt widzenia narodów słowiańskich na „misię” niemieckiego pochodu na wschód jest od wieków ustalony. — Red.)

Zajścia antyżydowskie w Lidzie

Wilno. (Tel. wł.) „Słowo” donosi, że w niedzielę wieczorem doszło w Lidzie do zajść z Żydami. Przyczyną było pobicie kilku członków Stronnictwa Narodowego. Wybito w mieście szyby w mieszkaniach żydowskich. M. i. zniszczono witryny w żydowskiej restauracji Sawickiego i kawiarni „Amerykanka”. Poturbowano kilkunastu Żydów. Policja zatrzymała szereg osób, posądzonych o udział w zajściach. (w)

Śmiertelny wypadek b. następcy tronu hiszpańskiego

Miami. (Floryda). (PAT) Hrabia Cavadonga, najstarszy syn b. króla hiszpańskiego Alfonsa, został wczoraj ciężko ranny w wypadku samochodowym.

Miami. (PAT) Hrabia Cavadonga zmarł wskutek wypadku samochodowego.

Żydzi robią Polsce „propagandę”

Warszawa. (Tel. wł.) Aresztowano dziś dyrektora Spółki Akcyjnej Guebrecht, fabryki ekstraktów, przedstawiciela znanej firmy angielskiej Foreign Company, Jakuba Krajtemana. Aresztowanie nastąpiło wskutek oskarżenia firmy angielskiej, któ-

ra zarzuca Krajtemanowi nadużycia, wynoszące przeszło półtora miliona złotych. Krajteman, który zajmuje luksusowe apartamenty, nie chciał opuścić mieszkania twierdząc, że jest chory, ale został jednak mimo to aresztowany. (w)

Ofiara systemu

Londyn. (PAT) „News Chronicle” donosi, że w obozie koncentracyjnym w Dachau zmarł baron Lesser, jeden z przewódców austriackich legitymistów.

Odkrycie kurhanu

Wilno. (Tel. wł.) Przy robotach drogowych, prowadzonych na linii Ostrowiec — Gudogaj w pow. oszmiańskim, robotnicy natrafili na stary kurhan, przy którym znaleziono bardzo liczne ciekawe zabytki, pochodzące prawdopodobnie z 7 wieku. (w)

Zgon kardynała Laurenti

Citta del Vaticano. (PAT) Wczoraj rano zmarł na udar serca kardynał Camillo Laurenti, prefekt św. Kongregacji Obrządków.

Dr med. H. ZIOMKOWSKI

specj. chorób skór, wener. i moczołciowych
Łódź, 6 Sierpnia 2, tel. 118-33.
Przyjmuje 9-12 i 3-9, w niedzielę: 9-12.

n 15 099

Francja powołała rezerwistów pod broń

Dla bezpieczeństwa Francji — Cofnięcie urlopów w armii — Dobre wrażenie w kraju

Paryż. (PAT) Wczoraj po południu agencja Havasa ogłosiła komunikat, stwierdzający, że ze względu na wzmocnienie sił zbrojnych po stronie niemieckiej na północnej granicy Francji rząd francuski postanowił zastosować pewne środki bezpieczeństwa. W tym celu zarządzono powołanie do czynnej służby rezerwistów celem uzu-

pełnienia stanu liczebnego wojsk fortecznych na linii Maginota oraz cofnięcie urlopy w armii. Komunikat stwierdza, że zarządzenia te mają charakter środków zapobiegawczych i że nie powinny one niepokoić opinii publicznej. Zresztą sytuacja ogólna — kończy komunikat Havasa — zdaje się iść w kierunku widocznego odprężenia.

Wieczorne dzienniki francuskie ogłosiły powyższy komunikat w formie uspokajającej opinii publicznej. „Temps” i „Journal des Debats” zamieściły doniesienie Havasa na dalszych miejscach pod tytułami, które mówią o „zarządzeniach, zmierzających do wzmocnienia bezpieczeństwa Francji”.

Berlin. (PAT) Niemieckie koła polityczne przyjęły francuskie zarządzenia wojskowe z dużym spokojem.

Niemcy, stwierdzają tutejsze czynniki kompetentne, mają na tyle silne nerwy i zdrowy rozsądek, że uważają przedłużenie manewrów francuskich i wciągnięcie do procesu przeszkoleniowego rezerwistów nowych roczników za fakt zupełnie naturalny i sprawę ściśle wewnętrzną swego zachodniego sąsiada. Dziwnym tylko wydaje się, jeżeli łączy się zarządzenia francuskie z sytuacją międzynarodową, którą jeszcze przed paru dniami określano jako ulegającą dalszemu odprężeniu.

Dymisja p. Potockiego

Warszawa. (Tel. wł.) Dyrektor departamentu wyznań Franciszek Potocki złożył w końcu ubiegłego tygodnia dymisję. Dymisja ta była poprzedzona jakoby przez złożenie dymisji przez min. Świętosławskiego, której Pan Prezydent nie przyjął. (w)

W dniu 4 września 1938 roku o godzinie 8,15 wieczorem po krótkich, a ciężkich cierpieniach, opatrzona świętymi Sakramentami, przeżywszy lat 39, zmarła ś. p.

Anna Piotrowska

pielęgniarka

Przeprowadzenie drogiej nam zwłok z kościoła Matki Boskiej Zwycięskiej w Łodzi na stary cmentarz katolicki odbędzie się w środę, dnia 7 września po nabożeństwie żałobnym, które odprawione będzie przed wielkim ołtarzem o godzinie 10 rano. O smutnym tym obrzędzie zawiadamia krewnych, przyjaciół i znajomych, pozostała w nieutulonym żalu rodzina.

Z NASZEGO STANOWISKA

Włoskie dekrety przeciwżydowskie a Polska

W artykule wstępnym we wczorajszym numerze „Oregdownika”, omówiliśmy dodatnie strony dekretu przeciwżydowskiego włoskiej Rady Ministrów. W zakończeniu artykułu podkreśliliśmy, że minusem tych uchwał jest niebezpieczeństwo nowego napływu Żydów do Polski.

Niebezpieczeństwu temu, ani też szkodom, jakie już w tym zakresie ponieśliśmy, nie zaradzi samo społeczeństwo polskie; potrzebne są tu stanowcze i daleko idące kroki władz w postaci rozporządzeń, a nawet, w niektórych dziedzinach, ustaw, normujących sprawę napływu ludności żydowskiej do Polski.

Przed wszystkim więc należałoby — podobnie jak w Rumunii, gdzie zresztą odnośne rozporządzenia, mimo upadku rządu nacjonalistycznego, zostały utrzymane w mocy, choć złagodzone w wykonaniu praktycznym, — poddać rewizji sprawę obywatelstwa i prawa zamieszkania wszystkich w ogóle Żydów, osiadłych w Polsce. Żydzi, nie posiadający obywatelstwa polskiego, winni być wydalenii z granic naszego kraju bezzwłocznie. Żydzi, którzy obywatelstwo to otrzymali, ale którzy osiedlili się w Polsce już po wojnie światowej, tj. po 1 listopada 1918 r., czyli w ciągu ostatnich lat dwudziestu, powinni być tego obywatelstwa pozbawieni i otrzymać nakaz opuszczenia granic naszego państwa w terminie kilkumiesięcznym, — tak jak we Włoszech.

W ten sposób pozbylibyśmy się przede wszystkim kilkuset tysięcy masy Żydów rosyjskich, którzy napłynęli do nas w okresie bezpośrednio powojennym i którzy od ówczesnych rządów lewicowych — wbrew żywotnym interesom państwa i narodu polskiego — otrzymali obywatelstwo polskie.

Na tym jednak nie koniec. Co zrobić z Żydami, którzy emigrują z Polski do różnych krajów zagranicznych, po pewnym czasie jednak, wydalenii z tych krajów — jak np. z Niemiec czy Włoch — „uszcześliwiają” nasz kraj swym powrotem, korzystając z tego, że posiadają jeszcze obywatelstwo polskie? Tutaj też niezbędne są stanowcze zarządzenia. Naszym zdaniem winny one iść w tym kierunku, że każdy Żyd z Polski, przebywający za gra-

nicą dłużej, niż, powiedzmy, pół roku, traci automatycznie obywatelstwo polskie i prawo powrotu do Polski. Miałyby to jeszcze jeden korzystny skutek: że mianowicie różni żydowscy „hochstaplerzy”, oszści, handlarze żywym towarem itp. nie mogliby już po tym czasie operować swą polską przynależnością państwową i psuć nam w ten sposób opinię na świecie.

Obowiązujące w chwili obecnej przepisy przewidują, jak wiadomo, że obywatelstwo polskie traci ten, kto przebywa za granicą dłużej niż pięć lat i nie poczyna odpowiednich kroków o przedłużenie tego terminu lub też zostanie uznany za jednostkę dla państwa niepożądaną i szkodliwą. Otóż przepisy te w stosunku do Żydów należałoby bezwzględnie zaostrzyć w kierunku wyżej wspomnianym.

To są najbardziej palące postulaty w zakresie pohamowania naporu żydowskiego na Polskę — postulaty, których realizacja w chwili obecnej napotkałaby nawet na terenie międzynarodowym mniejsze opory, niż jeszcze w stosunkowo niedawnym czasie. Uprzypomnijmy sobie, że niezależnie od zarządzeń niemieckich i włoskich, także inne kraje, i to nawet takie, które szczycą się swym liberalizmem, zamykają swe wrota przed napływem Żydów (ostatnio np. Holandia i szereg republik południowo-amerykańskich).

Rzecz polskich czynników dyplomatycznych będzie wytłumaczenie mocarstwom zachodnim, że Polska, sama przeludniona i coraz trudniej mogąca wyżywić własną rdzenną ludność, nie

może przyjmować na swe terytorium przybyszów bądź zupełnie jej obcych, bądź takich, którzy przez dłuższy pobyt za granicą zerwali węzły, łączące ich z naszym krajem, — co więcej, że będzie musiała poddać rewizji gościnę, udzieloną przybyszom żydowskim już dawniej, na razie w ciągu ostatnich lat dwudziestu.

Rewizja ta stopniowo powinna iść wstecz coraz dalej. Następnym jej etapem powinno być odebranie obywatelstwa polskiego tzw. litwako, tj. tym Żydom, którzy w ostatnich dziesięcioleciach przed wojną napłynęli do b. Królestwa Kongresowego ze wschodu, na skutek specjalnej polityki władz rosyjskich. Ci „litwacy” — to jak wiadomo był i jest żywiół wśród Żydów polskich najbardziej zdemoralizowany, najbardziej orientalny i obcy kulturze zachodniej i najbardziej wrogo wobec polskości usposobiony; z ich to szeregów rekrutują się głównie agitatorzy komunistyczni, szpiedzy i zdrajcy stanu.

Wymienione powyżej kroki — to byłoby początkowe etapy w dziele odżydzenia Polski. Dzieło to w pełni — zdajemy sobie dobrze sprawę — będzie mogło być przeprowadzone stopniowo a konsekwentnie dopiero przez rząd narodowy. Już dziś jednak — w obliczu tego, co się dzieje w wielkiej części Europy i świata, — społeczeństwo ma prawo domagać się kategorycznie od władz, by przynajmniej położyły tamę dalszemu zażydzeniu Polski i by naprawiły choć w części zaniedbania i błędy, popełnione w tej dziedzinie w ciągu dwóch dziesięcioleci naszej wskrzeszonej niepodległości.

Żydzi i inni wrogowie Kościoła Kat. — rozczarowani

Jak już stwierdziliśmy, Żydzi są obecnie bardzo rozczarowani, że stosunek Ojca św. do rządu Mussoliniego nie zaostrza się, przeciwnie, że drugie, ostatnie przemówienie papieża miało charakter raczej łagodzący. Podnosi to również Polska Katolicka Agencja Prasowa przy sposobności następującej:

Ostatnio w prasie socjalistycznej („Dziennik Ludowy”) i w żydowskiej (m. l. „Nasz Przegląd”) ukazały się artykuły, wyrażające niezadowolenie z ostatniego przemówienia Ojca św. do alumnów Propagandy. Pismo żydowskie miało nadzieję niepełną, że „dojdzie do konfliktu między Watykanem a Mussolinim. Tymczasem nastąpiło przemówienie Papieża do tych samych alumnów Kolegium Propagandy Wia-ry. W tym drugim przemówieniu Papież przemawia tonem mocno złago-

dzonym. Nie mówi o rasizmie, przestrzega tylko przed przesadnym nacjonalizmem.

„Naszym zdaniem, Żydzi popełniają wielki błąd, jeżeli utożsamiają zagadnienie rasizmu germańskiego z kwestią żydowską i gdy uważają wystąpienie Kościoła w sprawie rasizmu za obronę (bezpośrednią lub pośrednią) ich stanu posiadania w tym lub innym państwie. Rasizm neopogański w tej formie, jak to głoszą zasady hitlerowskie, jest sprzeczny ze światopoglądem chrześcijańskim, gdyż ubóstwia rasę i krew, głosząc jednocześnie wyższość i pogardę w stosunku do innych narodów (Herrenvolk). Oczywiście kwestia żydowska i konieczność jej rozwiązania mają całkiem inne podłoże i są odrębnym od rasizmu zagadnieniem.”

Tyle — Polska Katolicka Agencja Prasowa.

Sen. Wiesner wzywa do bojkotu Polaków

Co dzieje się w Bielsku i okolicy?

Donosiliśmy wczoraj o demonstracjach przeciwniemieckich w Bielsku i o stanowisku Żydów, którzy demonstracje te wyzyskali dla popelnienia wybrków, kolidujących z kodeksem karnym.

Wybrków tych, będących wynikiem porachunków, jakie Żydzi mają z hitleryzmem, nikt nie będzie pochwalał, — jeśli jednak prasa niemiecka podnosi w związku z samymi manifestacjami bielskimi niebyswały alarm, to trzeba stwierdzić, że wzburzenie społeczeństwa polskiego w Bielsku wywołane zostało niesłychanie prowokacyjnym zachowaniem się Niemców tamtejszych zwłaszcza w czasach ostatnich.

Na ten temat znamienne szczegóły podaje katowicka „Polonia”. Przytaczamy je poniżej bez wyjątku:

Z poświęcenia proporca Stronnictwa Narodowego kolo Łódź-Południe sekcji żeńskiej. Na zdjęciu fragment odebrania przysięgi na proporzec przed wejściem do kościoła. Z lewej strony stoi prezes zarządu okręgowego Stronnictwa Narodowego, mec. Franciszek Szwajdler.

skiej mowy, ponieważ mała liczba robotników Polaków, pracujących w tych fabrykach, zmuszona jest do zaniechania mowy o czystości i unika na każdym niemal kroku języka ojczystego. „Werble, prowokacyjne śpiewki bojowe, oraz hitlerowskie pozdrowienia — to wszystko praktykowane jest przez członków Partii Młodoniemców na oczach społeczeństwa polskiego w Bielsku. Na ulicy Celnej, tuż pod bokiem polskiej, mieści się redakcja pisma tej partii „Aufbruch”. W lokalach „Aufbruchu” zbierają się członkowie tej organizacji i swoim głośnym krzykliwym zachowaniem się nie tylko, że zakłócają spokój nocny mieszkańców tej dzielnicy, ale ostentacyjnie i prowokacyjnie otwierają na oścież okna, przy czym licznie zgromadzeni Niemcy, wysłuchują mowy Führera przy rozkręconym na cały regulator głośniku, wznosząc co chwilę okrzyk na cześć Hitlera, a przez ciągłe „Leil”, odnosi się wrażenie, jakoby nie w Polsce mieszkali. Poza tym śpiewy bojówek hitlerowskich rozbrzmiewają głośnym echem po całej ulicy i to do późnych godzin w nocy, a towarzyszą temu hałasowi werble. Mieszkańcy ul. Celnej, budzeni są z głębokiego snu krzykliwym zachowaniem się butnych Niemców, a przy pożegnaniu na ulicy, odbija się głośne echo pozdrowienia hitlerowskiego wśród nocnej ciszy na rynku w Bielsku.”

Przykładów tego rodzaju można by przytoczyć setki z całego obszaru ziem zachodnich. Czy nie byłoby lepiej, gdyby p. senator Wiesner, zamiast słać depeze do premiera Składkowskiego, pohamował nieco treść swych wyurzeń i wpłynął także uspokajająco na zachowanie się swych ziomeków?

Bratnie organy

Socjalistyczny „Robotnik” powołuje się stale na paryskiego „Populaire’a”, nazywając go bratnim organem. „Nasz bratni organ...” tak się zwykle zaczynają notatki w „Robotniku”.

Otóż — jak informuje „Merkuryusz Polski” — w jednym z ostatnich numerów „Gringoire’a” znajdujemy nazwiska sztabu redakcyjnego „Populaire’a”. Nazwiska te brzmią:

„redaktor naczelny Leon Blum, a dalej, według zajmowanych stanowisk. Rosenfeld, Hermann, Moch, Zyromski, Weil-Raynal, Cohen-Hadria, Moati, Nicolich, Goldschild, Liebermann, Deutsch, Tasca (podpisujący się Leroux), Hausser, Hirsch, Schermann, Kanter, Schiff, Kutzelman, Meysembourg, Nowina, Goldstein, Grumbach, Mayer i Hertz.”

Bratni organ „Robotnik”, winien teraz ogłosić listę własnych współpracowników...

Ch. Z. Z. a wybory samorządowe

W Warszawie odbyła się konferencja prezesów i sekretarzy okręgowych Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego, pod przewodnictwem posła Urbańskiego. Głównym tematem obrad była sprawa wyborów samorządowych. Postanowiono, że ośrodki organizacyjne pójdą do tych wyborów w zależności od warunków lokalnych.

Niektóre więc okręgi pójdą pod sztandarem Stronnictwa Pracy, a inne samodzielnie.

Tylko Rząd Narodowy uwolni Polskę od Żydów!

Z satyry politycznej

Propaganda

Istnieje wielka propaganda, Żeby nie jeździć za granicę, Toteż ogromne transparenty Powywieszano na ulicy...

I owe wstęgi z napisami Nad tłumem głów zwisają nisko, Ze „Zagranica jest daleko”, Tymczasem „Polska bardzo blisko”...

Bardzo to dobra propaganda I trzeba ją powtarzać co dnia ...Właśnie dla tłumów tych ulicznych... ..Dla szarych ludzi... Dla przechodnia...

Bo oni tak szalenie jeżdżą... Tak podróżują niebożęta... W powszednie dni są na Rivierze... A do Paryża jeżdżą w święta...

Pieniędzy mają, niby lodu... Wywożą je w głąb Europy... Corocznie Miami odwiedzają... W Indiach spędzają swe urlopy...

„Kurier Warszawski”

Aktualne przysłowie

Nowe przysłowie: Niech na całym świecie wojna, byle nasze MSZ spokojne.

„Wróble na dachu”.

Tabela loterii

1 dzień cięgnięcia 4-ej klasy 42 Loterii Państwowej

I i II cięgnięcie Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 5.000 zł. padła na nr. 2619

50.000 zł.: 65695

25.000 zł.: 37603 118567

10.000 zł.: 49826 120618

5.000 zł.: 61577 98156 129445

2.000 zł.: 15870 35919 37648

38722 65409 66219 86066 95945

97114 118255 130084 145621

1.000 zł.: 1258 9903 11888

15910 16326 19448 20576 30220

32273 36201 36189 46293 46985

57961 66913 75063 75995 89834

90005 92830 92723 97232 103756

104753 108860 108198 109101

111154 112967 118585 121022

127849 131195 135270 144246

146384 148640

Wygrane po 250 zł.

171 217 56 615 649 744 909 1018

31 365 512 77 638 44 835 999 2810

87 421 607 3003 33 145 322 81 482

503 33 86 739 882 977 25 4057 82 116

68 232 41 93 306 55 31 43 80 73 826

962 98 5111 226 949 6 347 955 56 89

645 724 26 817 34 52 994 6029 118 204

60 342 410 16 20 515 630 75 715 871

511 94 7090 177 79 208 349 82 418 550

975 56 8092 104 68 86 259 350 34

482 95 697 795 808 562 9160 212 327

92 96 427 529 887 901 10026 204 343

414 853 918 12118 268 306 15 42 468

557 694 794 859 13051 170 90 228

317 98 550 621 729 849 68 14036 40

107 84 358 85 576 660 721 870 909 16

36.

30099 176 635 72 73 858 79 815 79

971 31011 18 44 84 170 336 49 50

486 588 733 804 82 929 68 32047

49 483 503 22 92 631 874 33043 90

257 68 408 31 41 92 590 685

34082 148 69 206 8 431 501 629

704 39 890 35187 66 467 625 734

864 36081 150 212 39 43 405 415

657 84 96 764 37072 167 88 379

797.

38021 66 140 66 272 367 456 559

748 863 39066 75 118 32 815 52 98

468 608 40048 102 91 247 90 491 563

718 96 807 61 84 41049 160 363 489

691 728 829 43 917 42064 104 50 377

583 62 653 91 721 84 963 85 86 92

48325 35 780 932 86 44095 151 88 219

431 51 78 88 502 803 45017 26 116 26

251 60 330 487 560 895 996 46149 65

98 248 400 516 94 619 40 81 792 93

848 82 85 976 47048 163 513 53 93

662 862 995 48169 201 832 54 520 652

868 68 72 902 79 49477 622 711

50090 104 681 734 832 63 5100 286

479 575 93 777 899 975 52004 441 542

57 78 97 688 89 92 53008 299 339 93

54153 348 78 518 33 634 55 706 811

961 76 55008 109 209 324 404 24 586

631 710 76 85 56002 110 240 364 496

535 607 43 92 780 897 986 57018 280

324 461 508 40 708 43 75 805 53 58

58229 323 35 518 38 78 711 18 878

949 5444 91 434 65 76 588 661 820

923 38 39 96 60142 210 361 662 725

62 821 61192 532 676 709 861 944

76 62092 220 464 55 522 957 63014

234 73 509 964 64088 244 46 312 417

87 833 79 65313 79 711 827 88 66026

142 222 318 27 420 514 609 10 88 90

804 85 67081 293 395 622 779 858

951 68171 204 98 313 40 92 401 92

591 654 80 722 25 52 853 54 901 17

41 69105 68 87 241 59 372 421 38 80

612 762 888 926 81 70028 165 332 73

423 539 79 694 716 44 52 959 77

71030 127 98 342 79 454 76 671 701

32 42 78 934 87 74 72173 256 304 49

791 78019 287 52 59 61 98 03 471 99

563 77 698 803 74202 48 501 21 77 743

988 75016 38 103 523 777 867 910

76381 96 432 88 576 608 77 716

48 76 78009 59 114 316 417 41 558

849 79042 52 88 98 208 37 558 84

648 730 66 874 915 42 80089 162

94 352 518 688 99 725 912 81009

85 100 80 84 260 359 97 422 582

702 810 22 40 922 43 82053 61 95

148 79 298 313 74 442 658 61 797

991 83113 219 70 450 898 957

84051 206 6 4838 87 448 59 504 57

91 688 712 870 990 85031 280 471

74 528 96 668 864 948 60 69 86141

46 287 391 586 62 86 99 604 779

880 87 992 87417 87 643 803 994

88016 285 545 95 973 89014 302 7

446 627 73 81 788 99128 901 28 65

66 87 211 21 86 447 62 893 91014

19 33 80 170 225 57 90 447 663 92

803 939 92094 753 9 20 35 36 93017

35 81 102 65 260 83 307 95 457

729 947 72 87 94190 252 361 459

95 501 27 75 632 701 36 30 41 819

59 81 939 95179 290 341 589 635

850 96204 84 461 73 77 830 994

97042 47 94 224 44 310 506 96

98216 312 62 472 73 654 70 86 957

81 93 99020 80 99191 251 301 19

409 62 671 701 30 833 36 900

100181 216 94 448 522 80 788 830

921 101064 279 333 556 608 37 902

72 102072 77 134 231 307 509 979

103107 452 755 916 104082 324 25

52 82 418 52 549 95 636 63 91 99

897 105097 120 125 347 486 515

814 37 106074 413 429 617 885

107017 213 3473 3645 65 808 025

220 356 441 65 787 109152 221 42

540 662 785 82 894 807 26 86 9332

110252 54 375 948 11012 95 144

281 98 336 426 534 726 999 112001

15 41 102 15 25 663 346 563 627

971 113233 59 430 1 694 824 959

80

114161 262 65 374 459 74 78 627

827 955 60 73 115042 121 34 231

87 413 97 534 64 612 14 37 956

116002 99 103247 416 18 68 537

616 701 44 60 866 931 117961 144

98 486 99 691 713 62 838 118122

244 420 654 85 87 868 913 21 59

119009 100 365 437 652 731 91 896

919 120157 335 646 875 946 43

121162 234 308 32 423 66 86 683

789 869 122111 62 225 88 657 957

123005 144 267 369 415 90 731 62

99 876 124052 305 18 405 19 520

40 643 721 804 88 991 125017 89 13

291 309 49 467 502 658 744 55

126009 178 313 528 820 127085

120 73 88 208 55 306 40 79 427 30

870 82 943 326 128 949 116 23 76

97 338 45 73 450 532 847 129156

396 416 86 572 631.

130065 81 288 401 518 84 872

75 979 131294 750 871 911 132001

31 109 215 1 7507 704 132011 359

508 67 778 977 134005 154 459 837

943 69 135066 96 180 246 911

131256 80 490 606 72 41 62 63

137040 98 127 36 49 592 640 771

87 804 47 86 908 39 138068 119 95

217 23 339 498 741 846 139096

139 90 207 17 69 704 61 5 908

140136 85 307 31 48 405 13 75 79

757 70 965 72 98 141050 396 432 56

70 568 72 675 776 97 852 142007 27

283 98 366 576 646 55 23 84 913 21

71 148017 47 123 46 66 224 60 361

80 528 661 824 144091 240 580 664

720 48 99 836 48 145032 329 42 459

78 556 640 57 65 81 781 856 82 91

908 40 146140 44 77 86 241 46 458 552

62 606 77 83 147226 491 99 555 691

709 22 820 900 148019 214 59 418

617 39 53 804 149027 40 62 135 56

31 62 67201 62 76 302 568 697 870

150180 212 92 350 53 703 36 835 91

992 151199 372 425 78 526 639 69

87 96742 86 922 55 152000 45 54 176

251 64 9 386 545 784 153309 496 509

938 78 145008 98 203 332 453 95 564

824 40 155048 81 106 98 345 449 542

603 42 43 65 936 156085 133 220 342

74 614 714 74 843 938 157051 124

242 5845 700 93 158033 299 506 775

811 981 159026 65 157 97 361 410

691 704 870 970

15215 20 464 66 574 672 67 726 16

852 16067 336 42 67 70 486 530 637

887 17161 200 336 92 425 13 29 97

521 40 625 35 46 742 821 911 12 65

78 18154 396 407 542 98 669 763 82

19017 127 207 955 53 937 20061 72

187 524 94 96 605 88 756 828 935

82 2199 203 71 401 505 28 74 56 602

69 97 98 737 93 22003 95 406 34 68

510 29 19 665 766 2300

Źle się dzieje w „sanacyjnej” elicie

Jeszcze o p. Kowalskim — Czy uda się „wybielenie”?

Opczno. — Jak już donosiliśmy, p. St. Kowalski, czołowy działacz „sanacji”, przewodniczący „Ozonu”, pozostaje pod ciężkimi zarzutami.

Najważniejszy z nich mówi, że p. Kowalski swoje prywatne rachunki w księgarni, której był kierownikiem, polecał płacić magistratowi, jako rachunek szkoły miejskiej, której p. Kowalski także był kierownikiem. Taką te metodą łączył sobie kieszenie p. prezes Kowalski. Nie jest to ponoc jedynym przewinieniem p. Kowalskiego. Cała sprawa wyjdzie na jaw dopiero na rozprawie sądowej, która — sądźmy — będzie nieładną rewelacją.

Dzisiaj chcieliśmy przedstawić tylko niezrozumiałe postępowanie pewnych osób, które wszelkimi siłami chcą p. Kowalskiego wybielić. „Wybieleniem” tym zajął się szczególnie gorliwie delegat zarządu OZN, p. adw. Rówiński z Warszawy i poseł Długosz z Kielc. Na zebraniu powiatowym OZN, które odbyło się pod przewodnictwem wójta Grzybkowskiego, p. Kowalski chciał podać się do dymisji. Od zamiaru tego odwiódł go dopiero p. Długosz, który oświadczył, że p. Kowalski nic nie jest winien, że jest to tylko nagonka polityczna. Do słów p. Długosza przyłączył się również adw. Rówiński, który oświadczył, że „Ozon” będzie się starał oczyścić p. Kowalskiego.

Wątpimy, czy „Ozonowi” uda się wybielić p. Kowalskiego. Gdyby to była tylko nagonka polityczna, to może „Ozon” mógłby coś zdziałać. Jeśli

jednak w sprawę wdał się p. prokurator, to nic nie pomogą choćby najbardziej buńczuczne oświadczenia „ozonowych” działaczy. A społeczeństwo

— wie dobrze, co o p. Kowalskim i atmosferze opoczyńskiego „Ozonu” sądzić. Sam fakt, iż na gwałt trzeba kogoś „wybielić”, mówi sam za siebie.

Dwa pociągi towarowe zderzyły się

12 wagonów wykoleiło się, ofiar w ludziach nie było

Warszawa. — Na stacji Ożarów wydarzyła się katastrofa kolejowa. Dwa pociągi towarowe, jadące z Warszawy, wpadły na siebie.

W wyniku zderzenia wykoleiło się 12 wagonów, 3 zostały zupełnie zdru-

zgotane. Przyczyną zderzenia było przejechanie semaforu przez jeden z pociągów, ponieważ maszynista nie zauważył sygnału z powodu mgły. Ofiar w ludziach nie było.

Groził śmiercią za głosowanie na Polaka

Trzej przewodnicy z OUN na ławie oskarżonych

Czortków. — Przed Sądem Okręgowym w Czortkowie stanęło czterech Ukraińców: Włodzimierz Bilaniuk, Michał Klebus, Jurko Węgier i Stefan Zielski. Bilaniuk oskarżony był o to, że w czasie wyborów na soltysa w gromadzie Podfilipie zagroził rolnikowi Balabuchowi śmiercią za to, że ten głosował na Polaka. Aresztowany Bilaniuk zeznał, że należy do OUN,

dokąd wciągnął go Michał Klebus. Bilaniuk założył tzw. „trójkę”, do której należeli pozostali oskarżeni.

Po przeprowadzeniu rozprawy, sąd uznał 3 oskarżonych winnymi zbrodni zdrady stanu i skazał: Bilaniuka na 2 lata więzienia, Klebusa i Węgiera — po 3 lata więzienia. Zielski został niewinny.

Tłuczkiem zabił teściową

Zbrodniarz skazany został na 15 lat więzienia

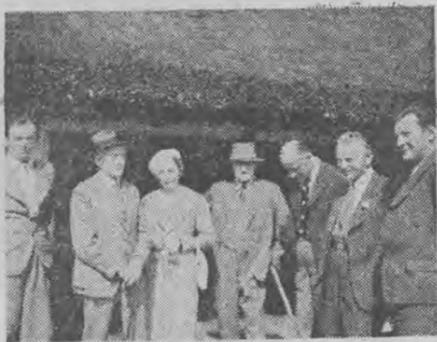
Równe. — Mieszkaniec przedmieścia Krzemieńca, Bazyli Bojkowski, ożenił się z Marią Sylwestruk, która wniosła mu spore wiano. Młodzi zamieszkali razem wraz z matką. Dobre zrazu stosunki popsuly się, ponieważ między teściową a Bazyliem dochodziło do częstych kłótni na tle sporów majątkowych. Porywczy Bojkowski bił bardzo często żonę i teściową.

Po jednej z takich bójek sąsiedzi zauważyli, że Sylwestrukowa leży martwa na podłodze. Dochodzenia ustaliły, iż kobietę zamordował Bojkowski. Zbrodniarz zabił teściową w czasie kłótni jedenaście ciosów tłuczkiem w zębra i głowę.

Sąd Okręgowy w Krzemieńcu skazał

Bojkowskiego na bezterminowe więzienie. Obecnie Sąd Apelacyjny w Lublinie zmniejszył mu karę do lat piętnastu.

Mistrz sceny polskiej Ludwik Solski w Biskupinie

W niedzielę zwiedził prasłowiański gród w Biskupinie Ludwik Solski. Na zdjęciu mistrz w towarzystwie literata Adama Grzymały-Siedleckiego, red. Fiedlera, mgra Wieczorowskiego, dra Rajewskiego i innych. — Przed kilku dniami bawił również w Biskupinie autor „Też czy nad sercem” — Jan Wiktor.

Po dwóch miesiącach schwytano trucicieli służącej

Libacja z wódką — Otruciei rabunek — Dziwnymi drogami chodzi sprawiedliwość

Warszawa. — Policja wpadła na trop trucicielki 30-letniej służącej Heleny Grzywak.

W lipcu rb. malarz Adam Herszaff, przybywszy do domu, poczuł woń gazu świetlnego, ulatniającego się z pokoju służącej. Przybyły lekarz stwierdził, iż służąca Helena Grzywak jest otruta jakimś środkiem nasennym oraz gazem świetlnym.

Dochodzenie policyjne ustaliło, iż Grzywak zaprosiła do siebie na libację jakąś niewiastę i mężczyznę. Nie

uległa wątpliwości, iż para ta była sprawcami otrucia służącej. Sekcja zwłok Heleny Grzywak wykazała, iż do wódki dosypano środka nasennego. Gdy służąca zasnęła, złoczyńcy otworzyli kurek od gazu, aby szybciej nastąpiła śmierć, dokonali kradzieży i zbiegli.

Przed kilku dniami u jednego ze złodziei warszawskich wykryto duży zapas środków nasennych. Złodziej ten zeznał, iż sprzedawcą narkotyków jest niejaki Stanisław Fator. Fatora

ZAGRANICA NA KONGRESIE NORYMBERSKIM

Gen. Zamorski, główny komendant Policji Państwowej, w drodze do Norymbergi zatrzymał się w Berlinie, gdzie był powitany przez szefa niemieckiej policji gen. Daluge i policyjną kompanię honorową.

W Stanach Zjednoczonych ilość śmiertelnych ofiar wypadków wszelkiego rodzaju, a zwłaszcza samochodowych w „Dniu pracy” („Labour Day”) wzrasta z roku na rok. Podczas niedzieli wieczora policja zanotowała 325 śmiertelnych wypadków.

Tajfun, który przeszedł nad środkową Japonią, spowodował pożar miasta Hili. Płomienie zniszczyły 2.000 domów. Wśród ludności jest bardzo wiele ofiar katastrofy.

W Satu Mare w Siedmiogrodzie wybuchła silna epidemia tyfusu i czerwonki. Celem walki z epidemią władze zarządziły m. in. zniszczenie kilkudziesięciu setnarów owoców.

Pierwsza Polska Wystawa Szpitalnictwa

W całokształcie ogólnopolskiej Służby Zdrowia lecniczo ubezpieczeniowe zajmuje jedno z pierwszych miejsc. Poważnym fragmentem w dziedzinie lecniczo ubezpieczeniowej jest własne szpitalnictwo, lecniczo sanatoryjno-zdrojowe.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych i ubezpieczalnie społeczne posiadają i prowadzą następujące zakłady lecniczo: szpitale w: Warszawie, Krakowie, Łodzi, Lwowie, Poznaniu, Sosnowcu, Dąbrowie Górniczej, Czeladzi, Zawierciu, Pabjanicach, Ostrowcu Świętokrzyskim, Starachowicach, Częstochowie, Piotrkowie Tryb., Drohobyczu, Rawiczu, Grudziądzu, Chrzanowie i Brozniewie, oraz znajdujące się w trakcie przygotowań do budowy: sanatoria dla płucno-chorych w: Bystrej Śl., Worochcie, Zakopanem (Warszawianka), Ludwikowie pod Poznaniem (Staszycówka), Tuszynku pod Łodzią Wygodzie; Sanatoria zdrojowe w Krynicy (Lwigród), Iwonicy (Ekscelesior), Busku (Dom Zdrowia), Szkle pod Lwowem Kolonie Lecznico-szkolne dla osłabionych dzieci w Kiekrzu pod Poznaniem, Butku (Górka), Kaliszu (Sokołówka), Andrychowie, Jaworzu, Ciechocinku. Domy zdrowia w Jaromczu, Rymanowie, Druskienikach, Ciechocinku, oraz dwa mniejsze ośrodki lecnicze, wchodzące w zakres działalności profilaktycznej ubezpieczalni społecznych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych i ubezpieczalnie społeczne w/g opracowanego planu koniecznej rozbudowy sieci szpitalnej i sanatoryjno-leczniczej zamierzają rozbudowanie szeregu istniejących jednostek, a też budowę nowych, a mianowicie budowę szpitali: w Warszawie — szpital Instytutu Medycyny Ubezpieczeniowej, na terenie Centralnego Okręgu Przemysłowego — 2 szpitale, na terenie Zagłębia na-

flowego (w Boryslawiu) — 1 szpital i inne, w miarę nasuwających się potrzeb, po uzgodnieniu z powołanymi do tego czynnikami.

W zakresie rozbudowy sieci sanatoryjnej, zamierzono, częściowo rozpoczęto pracę w kierunku budowy sanatoriów dla płucno-chorych w Nowosielni (woj. Nowogródzki), Kruku (pod Gostyninem), Otwocku (pod Warszawą), tak również budowę kolonii leczniczych dla konstytucyjnie obciążonych, słabych dzieci w Ciechocinku i Druskienikach.

Obecny stan szpitalnictwa w Polsce, a w tem i ubezpieczeniowego, jak również i dalsze zamierzenia w zakresie rozbudowy odzwierciedla I. Polska Wystawa Szpitalnictwa, która w dniu 10. 9. 38 r. zostanie otwarta w Warszawie, w gmachu Szpitala Wojskowego przy Al. Niepodległości.

Szereg eksponatów wystawionych, jak to mapy terenowe, plany orientacyjne i sytuacyjne, makiety, zdjęcia fotograficzne, zestawienia statystyczne, wykazujące organizację wewnętrzną szpitali, oraz inne charakterystyczne eksponaty w dostatecznej mierze odzwierciedla obecny stan szpitalnictwa, i zamiary na przyszłość w zakresie dalszej planowej rozbudowy uzupełniającej, a też i wypełniającej miejscami dotkliwą lukę w dziedzinie obsługi leczniczo-szpitalnej terenów, słabo wyposażonych w placówki szpitalne.

Wystawa pokaże społeczeństwu cenny materiał, w zakresie dotychczasowego dorobku szpitalno-sanatoryjnego i posłuży, jako poważny przedmiot studiów fachowych, do opracowania dalszych wytycznych, jak również udostępni zrozumienie potrzeb szpitalnictwa i sposobu rzeczowego rozwiązania tego poważnego zagadnienia jak najlepiej dla dobra kraju i społeczeństwa.

n 17 973

Mówią, mówią...

Warszawa (Tel. wł.) W kołach politycznych oceniają nominację Libickiego na stanowisko dyrektora Polskiego Radia, jako duży sukces Miedzińskiego i „Naprawy”. Kontrkandydatem Libickiego był kpt. Lepecki, wspierany przez premiera i „Ozon”. Mimo to jednak nie zdołała się ta kandydatura utrzymać. Mówią, że naczelny redaktor PATA Obarski obejmie stanowisko naczelnego dyrektora, a naczelnym redaktorem zostanie Tadeusz Kalebach, również mąż zaufania Miedzińskiego. (w)

Studenci żydowscy do Palestyny

Warszawa. (Tel. wł.) Starostwa wydały około 200 paszportów zagranicznych studentom żydowskim, udającym się na uniwersytet w Palestynie. Wśród tych 200 osób znajdują się studenci, którym nowoprowadzona ustawa uniemożliwiła studia we Włoszech. (w)

Żale restauratorów

Warszawa. (Tel. wł.) Organizacja restauratorów — zarówno stolicy jak i całego kraju opracowują memoriał do władz w sprawie katastrofalnej sytuacji, w jakiej się znajdują z powodu podwyższenia komornego za lokale gastronomiczne. Podwyżka ta wynosi nieraz od 75—100 pct. (w)

na gorącym uczynku

„Polskie Radio” było wyjątkowo tak uprzejme dla socjalistycznego TUR, że nadało z Gdyni propagandowe przemówienie b. posła socjalistycznego, p. Piotrowskiego, poświęcone działalności tej organizacji.

Uprzejmość ta — jak informuje „Wieczór Warszawski” — nie wyszła jednak na dobre. B. poseł Piotrowski wygłosił bowiem po audycji drugą mowę na zjeździe w Gdyni potępiając w ostrej formie „Polskie Radio” za skrócenie z rekordu przeznaczonego do audycji kilku charakterystycznych komunalów, dotyczących roli Daszyńskiego, Wasilewskiego i Struga w TUR.

Oświadczenie to wywołało olbrzymi protest wśród uczestników zjazdu, którzy zaczęli wznosić wrogie „Polskiemu Radiu” okrzyki.

Dość należy, iż po przemówieniu radiowym ks. arcyb. Teodorowicza nie kto inny jak prasa socjalistyczna domagała się wprowadzenia surowej cenzury, by zapobiec „wybrykom” mówców radiowych.

Migawki łódzkie

**Jego Królewska Mość Pan
Podsekretarz Zastępcy
Wicereferenta**

Z tej strony okienka ogonek, czyli my, szarzy ludzie, mający swoje interesy, ustawieni jeden za drugim. Z tamtej strony — inny świat, w którym wolno palić i panuje oburzenie, na to, że my szarzy ludzie mamy swoje interesy.

Kiedy patrzymy na okienko od strony poczekalni, widzimy niejako oprawny w ramę przepiękny obraz św. Biurokracji. Kiedy Oni patrzą na okienko z tamtej strony, widzą szereg wciąż się zmniejszających, oprawnych w tę samą ramę obrazów nędzy i rozpacz.

Tu padają niezliczone krople potu i ze zmęczenia interesanci — tam nieodwołalne rozkazy. Tu bywam bardzo często — tam nie byłem nigdy.

Tu byłem choćby wczoraj. Miałem gotowe podanie, za osiem złotych znaczków i cztery godziny czasu. Poprosiłem Go o świadectwo opcji i wyciąg z ksiąg ludności. Oczami wyobraźni widziałem na Nim płaszcz gronostajowy i koronę, a pomidor, którego jadł na śniadanie przybrał postać królewskiego jabłka. Odłożone pióro lśniło blaskiem berła. Miał minę władcy na chwilę przed podpisaniem konstytucji.

Wstał, by poszukać mego nazwiska w księgach i kartotekach. Nagle zawirowało mi w głowie. Nie chciałem wierzyć że to możliwe... Przetarłem oczy. — Ależ tak!

Od sąsiedniego stolika zerwał się urzędnik i podbiegł do „mojego” urzędnika. Za chwilę cały wydział otoczył stół „mojego”. Gdzieś zadzwieczał telefon. Potem drugi. Potem wpadł wicereferent. Potem naczelnik. Od wszystkich okienek ludzie pędzili do mojego okienka. Wszyscy nerwowo szepotali. Zjawił się policjant. Potem drugi. Potem rozległ się trzask zamkniętych okienek i zaraz tłum urzędników, otaczających „mojego” zwiększył się.

„Mój” był blady. Perlisty pot wystąpił mu na czoło. Patrzył bezradnie dokoła. Za mną ciekawo pytali, co się stało. A ja belkotałem jak w gorączce:

— Trzy minuty... trzy minuty...
— Co? — Trzy minuty? — pytano z tytu.

Tak, proszę państwa, w przeciągu trzech minut wszystkie dokumenty, potrzebne do wystawienia świadectw leżały na stole.

Urzednicy patrzyli na „mojego” ze zgrozą... Ale on nie przestał być sobą. Zatrzymał wzrok na naczelniku i wyrzekł mocnym, choć nieco drżącym głosem:

— My te... tego chyba dziś n... nie zatwierdzimy?...

Urzednicy odetchnęli. I wszyscy interesanci odetchnęli. I ja też odetchnąłem.

A już myślałem, że się coś zmieniło. Ale zostało po dawnemu. Pomimo wszystko kazali mi przyjść jutro.

JUWICZ.

Pod ożywczym tchnieniem idei narodowej

Chłop na rynkach łódzkich miast

Siew Stronnictwa Narodowego przyjęty został całym sercem przez wieś łódzką

Łódź, 6. 9. Z terenu wsi łódzkiej nadchodzą krzepiące wiadomości. Jak sygnalizują na obszarze całego województwa łódzkiego zaobserwowano w obecnym okresie targów jesiennych wyraźne powstrzymywanie się ludności wiejskiej od zakupów w żydowskich handlowych placówkach.

Ludność wiejska w sposób zdecydowany natomiast popiera placówki chrześcijańskie, polskie.

Ten niesłychany znamienny i charakterystyczny objaw pełnego zrozumienia idei walki o niezależność go-

spodarstwa narodowego ma swe głębokie przyczyny. Obecna postawa wsi łódzkiej, kroczącej coraz mocniej i pewniej po szlaku wiodącym do Polski wolnej od obcych wpływów, postawa, której skutki zbawienne widoczne są wszystkim, nie skrytalizowała się samorzutnie.

Trzeba było długoletniej, ofiarnej i planowej pracy, której nie szczędziło Stronnictwo Narodowe, aby zaktywizować masę wieśniacze, wyrwać je z zastojów i skierować do walki o swój i narodu byt.

GLEBA ŻYŻNA

Trzeba jednak zaznaczyć, że siew Stronnictwa Narodowego przyjęty został dobrym sercem przez wieś łódzką. Hasło „swój do swego” zdobywało sobie z rękiem każdym nowe tysiące wyznawców.

A już takie wydarzenia jak proces Mehla i Ickowicza, Żydów sieradzkich, denuncjatorów Polaków w okresie okupacji niemieckiej, stanowią momenty zwrotne w antyżydowskim nastawieniu wsi łódzkiej, która w świetle jaskrawych faktów ujawnionych na przewodzie sądowym, widzi pełną słuszność i zbawienność hasła głoszonych przez Stronnictwo Narodowe.

PODSTAWA POLSKIEGO HANDLU

I jeśli dzisiaj coraz mniej widzimy po wsiach żydowskich sklepów, a coraz więcej polskich, jeśli dalej chłopski stragan polski na rynkach miast i miasteczek województwa łódzkiego zajmuje coraz więcej przestrzeni, to trzeba sobie zdać z tego sprawę, że w tym procesie usamodzielniania żywienia wiejskiego nieocenioną wprost rolę odegrała akcja uświadamiająca Stronnictwa Narodowego.

ZMNIJSZONE BEZROBOCIE WSI

Ażeby w pełnym zakresie uświadomić sobie znaczenie chłopskiego ruchu gospodarczego, pędu do handlu, należy wziąć pod uwagę, że każdy nowy chłopski stragan, każda nowa chłopska placówka handlowa i wytwórcza daje podstawę egzystencji wieśniaczej rodzinie, uwalnia ją od nędzy i głodowania.

Akcja gospodarcza, dająca życie setkom i tysiącom chłopskich placówek, osłabia nacisk kryzysu, jaki wieś przeżywa.

Wzięcie się przy tym chłopskich mas ludowych województwa łódzkiego za bary z żydowskimi wpływami gospodarczymi wzbogaciło polskie społeczeństwo szeregiem długim tęgich, żywotnych działaczy i pracowników, którzy wzmocnili polskie pozycje w miastach.

I jeśli obserwujemy teraz dokonany przełom w umysłowości ludności wsi okręgu łódzkiego — wiedzieć musimy, że to przeobrażenie dokonało się pod twórczym oddziaływaniem dynamicznej, wlecznie żywej i zawsze zwycięskiej idei narodowej. (Ł.)

Fragment meczu Union Touring — Śląsk, który, jak wiadomo, zakończył się zwycięstwem łodzian w stosunku 4:1.

Rozpisanie wyborów w Łodzi nastąpi w końcu września

30 bm. ukaże się zarządzenie wojewody

Łódź, 6. 9. — Na odcinku wyborczym czyni się przygotowania ze strony Zarządów Miejskich, które dokonują spisu wyborców.

Wybory w radach prowincjonalnych odbędą się prawdopodobnie na początku przyszłego roku. Ze strony organi-

zacji przarządowych wybory samorządowe traktuje się jako miernik sił wyborów w terenie do ciał ustawodawczych.

Ze strony najbardziej miarodajnej dowiadujemy się, że rozpisanie wyborów w Łodzi nastąpi z końcem bież. miesiąca. Zarządzenie wojewody w tej sprawie ukaże się 30 bm.

Wycieczka dziennikarska w rejon powiatu sieradzkiego

Łódź, 6. 9. W celu praktycznego zapoznania łódzkiej prasy z zagadnieniami samorządowymi i prowincjonalnych miast województwa łódzkiego odbyła się z inicjatywy wojewody p.

Józewskiego wycieczka dziennikarska w rejon powiatu sieradzkiego.

Wycieczkę zorientował w aktualnych sprawach samorządu miejskiego i dał przekrój życia powiatu sieradzkiego p. starosta Łazarski. Zagadnienia samorządu łódzkiego prowincjonalnego omówił burmistrz Zduńskiej Woli, p. Szaniawski.

Wycieczka odwiedziła gminę Meki oraz Zduńską Wolę, jej instytucje techniczne oraz organizacje wyższej użyteczności. Techniczną stronę wycieczki zajmował się referent prasowy I rzędu Wojewódzkiego, red. Wojtyński.

Powiesił się w zamroczeniu alkoholem

Busko-Zdrój, 6. 9. — W Busku Zdroju powiesił się ostatnio w zamroczeniu alkoholem Mieczysław Jurecki.

W Łodzi odbyły się zawody kolarskie na torze o mistrzostwo Polski. Na zdjęciu — triumfatorzy mistrzostw: od prawej — Kupeczak — mistrz Polski, Jędrzejewski (Łódź) — wicemistrz, Osmólski (ŁTK) — III miejsce i Świątkowski (Zjedn.) — IV miejsce.

Pobili konkurenta

Kalwaria Zebrzydowska, 3. 9. — Zamieszkały w Brodach pod Kalwarią stolarz Faryniarz ubiegł się o względy niejakiej K. T., zamieszkałej na Solcu. Dziewczyzna darzyła Faryniarza wyraźną sympatią, co widocznie rozgoryczało innych jej adoratorów.

W ub. tygodniu na wracającego od niej o późnej godzinie Faryniarza napadło ośmiu wiejskich wyrostków i po oślepieniu latarkami elektrycznymi zbili go do utraty przytomności.

Nieprzytomnego odwieziono do szpitala powszechnego w Wadowicach. (an)

Wielkie apetyty na stolec... oczywiście prezydencki

(Nuci się na melodię: „Poszedł ja ci na zalaty poszedł...“)

Łódź, 6. 9. — Jednak przyszli uderzyli czołem, nawiedzili pokoje wojewódzkie, kajali się, czy prosili, błagali, tego nie wiemy.

Tylko przedtem zaklinali się, wyrzekali, przysięgali, że nie pójda, nie staną, zbrojkotują, że w ogóle się wyrzekną. Bo wybory nie są pięcioprzymiotnikowe, proporcjonalne i demokratyczne.

Myśmy wtedy powątpiewali i so-

cialistom dowodzili, że jednak gdy się termin wyborów nieco zbliży, gdy radzieckie fotele staną się bardziej realne, to jednak się namyślią i swe apetyty okażą. I nie omyliliśmy się ani na jotę. „Okaery” łódzkie w osobach towarzyszy Szewczyków Golińskich, Potkańskich, itd., ubrali się odświętnie, uroczyście i audiencje u wojewody zamówili.

Tak jak centralny CKW z b. posła-

mi na czele odwiedzą premierowskie przedpokoje i ministra spraw wewnętrznych, a aktualnie premiera i ciągle opowiadają i straszą, że do wyborów pójda, tak nasze lokalne kacyki do wojewody poszły i swe postulaty i niby żądanie przedstawiły i uzależniły niby swój udział do tego, czy administracja będzie spokojna, czy wybory będą czyste.

I łódzka mutacja warszawskiego „Robotnika” o tym relacjonuje i świątu obwieszcza, że delegacja u wojewody była.

O czym gwarzyli panowie z „okaeru”? O wyborach oczywiście. Że dopiero do wyborów pójda, gdy termin zostanie ogłoszony i gdy kierownictwo będzie prześwadczone o tym, że wybo-

ry będą odzwierciedleniem istotnego oblicza ludności Łodzi”. I zażądali specjalnej geometrii i geografii wyborczej dla siebie, bo inaczej nie pójda wyborów.

Groźba istotnie sroga i kto wie czy nie poskutkuje.

Ale zwykły śmiertelnik, normalny wyborca będzie wiedział i odpowiednio potraktuje tego rodzaju zaloty.

Przez wojewódzkie przedpokoje chcą się dostać na ratusz łódzki i napewno na stolec prezydencki...

Czy tylko dojdą i czy ich apetyty istotnie wielkie będą zaspokojone?

**Czytajcie i abonujcie
„Ilustrację Polską”!**

Wrzesień
7
Sroda

Kalendarz rzym-kat.
 Sroda: Regina p., Melchior
 Czwartek: Narodz NMP.

Kalendarz słowiański
 Sroda: Domoslawa
 Czwartek: Radoslawa

Słońca: wschód 5.12 zachód 18.28
 Długość dnia 13 g. 16 min.

Księżyc: wschód 17.04, zachód 2.37
 Faza: 2 dzień przed pełnią

Adres redakcji i administracji w Łodzi
 Piotrkowska 91, tel. 173-55
 Godziny przyjęć: 11 — 13 i 16 — 17

DYZURY APTEK
 Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki Sadowska-Dancerowa, Zgierska 63 Groszkowski: 11 Listopada 15, Karlin (Zyd) Piłsudskiego 54, Rembieliński, Andrzeja 25, Chądzińska, Piotrkowska 165, Miller, Piotrkowska 46, Antoniewicz, Pabianicka 56 i Unieszowski, Dąbrowska 24.

TELEFONY
 Pogotowie miejskie 102-90.
 Pogotowie P. C. K. 102-40
 Pogotowie lekarzy chrześcijan 111 19.
 Pogotowie Ubezpieczalni 208-10.
 Straży Pożarnej 8.

TEATRY
 Teatr Polski — Cegielnianz 27 „Aszantka”,
 Teatr Popularny — „Dama od Maksyma”.

KINA
 Capitol — „Rapsodia”
 Corso — „Serce i szpada”
 Ikar — „Prawo młodości” i „Noc w operze”
 Metro — „Pensjonarka”
 Oświatowy-Słońce — „Niedzajda”
 Palace — „Czardasz”
 Przedwiośnie — „Dunia córka pana”
 Rialto — „Heidi”
 Stylowy — „Premiera”.

KOMUNIKATY
Komunikat Urzędu Wojewódzkiego
 Urząd Wojewódzki zawiadamia, że z dniem 1 października r.b. wygasa termin składania podań o wykup gruntów dzierżawianych. Podania należy kierować do właściwego starostwa.

Kto ma się zgłosić do rejestracji?
 W środę, dnia 7 września r.b. w godzinach od 8 do 15 winni się zgłosić do rejestracji mężczyźni roczników 1920 i 1921, zamieszkali na terenie III Komisariatu P. P., których nazwiska rozpoczynają się od liter: D, E, F, oraz mężczyźni; zamieszkali na terenie VII Komisariatu P. P., których nazwiska rozpoczynają się od liter: Sz, T, U, W, Z, Ż, Z.

Zgłaszający się do rejestracji muszą posiadać dowód osobisty lub metrykę urodzenia, względnie wyciąg z rejestru mieszkańców i dowód zameldowania w Łodzi.

Zgromadzenie kupców opalem
 W dniu 11 września r.b. w lokalu Zrzeszenia Chrześcijańskich kupców detalicznych i drobnych przemysłowców przy ul. Piotrkowskiej 101 odbędzie się zgromadzenie kupców chrześcijan handlujących opalem.

KOMUNIKAT LOPP
 Obwód miejski LOPP uruchomi modelarnię w dniu 15 września. W związku z tym termin zapisów przedłuża się do 10 września.

Zapisy do służby zdrowia
 P. C. K. komunikuje, że zapisy do ochotniczej służby zdrowia przyjmowane są w biurze P. C. K. przy ul. Piotrkowskiej 236 od godziny 9 do 15.

KRONIKA MIEJSCOWA
Przymusowe szczepienie
 Wydział Zdrowia Publicznego Zarządu Miejskiego przypomina o przymusowym szczepieniu przeciw błonicy.

Remont szkoły powszechnej nr. 23
 W związku z nieukończeniem remontu w szkole powszechnej nr. 23 przy ulicy Gdańskiej 29, uczniowie tej szkoły rozmieszczono czasowo w szkołach powszechnych nr. 3 i 11.

Trzy oddziały I klasy w gimn. im. Szaniewskiej
 Dyrekcja IV Państw. Liceum i Gimnazjum im. Em. Szaniewskiej w Łodzi przystępuje do zorganizowania w bieżącym roku szkolnym 1938-39 trzeciego oddziału pierwszej klasy gimnazjalnej.

Posiedzenie komitetu budowy domopomnika
 Wczoraj o godz. 17 odbyło się posiedzenie prezydium komitetu budowy domopomnika im. marsz. Józefa Piłsudskiego, przy ul. Strzeleckiej i Sienkiewicza. W posiedzeniu wzięli udział wojewoda Józewski, a przewodniczył zebraniu prezes komitetu, dyrektor Izby Skarbowej dr Rządkiwicz.

„Katolicka idea wychowania”
 Na Wolnej Wszechnicy Polskiej w Łodzi odbył wykład zlecony nt. „Katolicka idea wychowania” dr Andrzej Niesiołowski z Poznania.

Z Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego.
 W niedzielę, dn. 11 września r.b. odbędzie się wycieczka do Plocka zarezerwowanym autobu-

Teatry Miejskie w Łodzi u progu sezonu

Artyści nie mają gdzie grać — Trzy teatry: „Polski”, „Mały” i „Popularny” — Najbliższe repertuary

Łódź, 6. 9. — Sezon teatralny rozpoczyna się w Łodzi pod niezbyt szczęśliwym znakiem. Artyści nie mają gdzie grać. Obecnie bowiem na skutek zarządzenia władz administracyjnych. Teatr Miejski, który jest zamknięty, podlega renowacji.

Jak do tej pory mówi się o wynajęciu sali, w Grand Hotelu. Nie wiadomo czy wynajęcie dojdzie do skutku. Z nadesłanej enuncjacji dyrekcji Teatrów Miejskich wynika, że zamierza ona prowadzić w bieżącym sezonie, trzy teatry tj. Teatr Polski, o charakterze reprezentacyjnym, przeznaczony dla sztuki wielkiego repertuaru, który mieścić się będzie przy ul. Cegielnianej 27. Teatr Mały, który jak dołąd nie wiadomo gdzie będzie miał swą siedzibę, oraz Teatr Popularny, który mieścić się

będzie przy ul. Ogrodowej 18. Poza tym przewiduje się prowadzenie scen peryferyjnych u Geyera, przy ul. Piotrkowskiej 293, na Widzewie w Niciarni, przy ul. Niciarnianej, oraz u Scheiblera i Grohmana, przy ul. Przędzalnej.

Pałestynskie stosunki w Tuszynie

Zydzi sprzedają mięso w niedzielę

Łódź, 6. 9. Ograniczenie uboju rytualnego, spowodowało, że w Łodzi, a szczególnie w śródmieściu polscy rzeźnicy sami ubijają bydło, gdyż odkupowanie żądów bydłych jest karkawane. W prawdzie już na przedmie-

Jako nowość sezonu dyrekcja zamierza utworzyć specjalną ekipę artystyczną, która będzie pracować na terenie organizacji. Według zapowiedzi dyrekcji sezon tzw. wielki rozpocznie się w październiku wystawieniem w Teatrze Polskim sztuki Rostanda „Cyrano de Bergerac” w reżyserii dyr. Borowskiego.

Teatr Mały zaś ma wystawić Dywala „Subrette”, Popularny natomiast z okazji 15-lecia swego istnienia Kraśzewskiego „Chata za wsią”.

ściach dzieje się nieco inaczej, ale w porównaniu z tym co się dzieje w małych miastach, stosunki są świetne. W Tuszynie np. w sobotę nie można nabyć ani wołowiny ani cielęciny, gdyż Żydzi ubój przeprowadzają dopiero po szabasie, późnym wieczorem, a rozsprzedaż odbywa się... w niedzielę.

Gdyby nawet pominąć fakt, że wyraźnie i oficjalnie nie przestrzega się przepisów ustawy o ograniczeniu uboju rytualnego, powstaje pytanie czy Tuszyn znajduje się na terenie Polski i czy obowiązują na terenie tego miasta przepisy o świętowaniu niedziel?

Na zjazd inżynierów do Gdyni

Łódź, 6. 9. Na czwarty zjazd inżynierów budowlanych w Gdyni wysłała Łódź delegację w składzie sześciu inżynierów z Miejskiej Inspekcji Budowlanej budowy gmachów i Wydziału Drogowego.

Delegacja wyjedzie na zjazd pod przewodnictwem naczelnika wydziału technicznego Zarządu Miejskiego inż. Rybulowicza.

Posiedzenie zarządu Stow. Polsko-Jugosłowiańskiego

Łódź, 6. 9. Odbyło się pod przewodnictwem tymcz. prezydenta Godlewskiego posiedzenie zarządu Stow. Polsko-Jugosłowiańskiego z okazji uroczystości 15 rocznicy urodzin króla jugosłowiańskiego Piotra II. Do poselstwa jugosłowiańskiego w Warszawie wysłano depezę gratulacyjną.

Delegacja rodzicielska interweniuje w sprawie gimn. Dyamentowskiej

Łódź, 6. 9. Specjalna delegacja rodzicielska wyjechała do Warszawy, do kuratorium i Ministerstwa Oświaty, by poczynić zabiegi o uruchomienie gimnazjum Wandy Dyamentowskiej pod innym kierownictwem.

Wstrzymanie akcji rozbiórkowej

Łódź, 6. 9. Ze względu na rozpoczynający się sezon jesienny i częste opady atmosferyczne, które utrudniają przeprowadzkę mieszkańców domków, podlegających rozbiórce, Zarząd Miejski w Łodzi postanowił wstrzymać akcję rozbiórki do wiosny 1939 r.

Konkurenci „totka”

Łódź, 6. 9. — W ub. tygodniu zatrzymani zostali na ul. 6 sierpnia przed kasą totalizatora trzej żydowscy bookmacherzy: Moszek Najman z ul. Wólborskiej 65, Dawid Springer i Dawid Waldfogel z ul. Wólczańskiej 79.

Szpringera z braku dowodów zwolniono. Pozostali dwa natomiast skazani zostali przez Starostwo po 150 zł grzywny.

Eksplozja w pociągu towarowym

W pociągu towarowym, zdążającym ze Stanisławowa do Lwowa, nastąpił wybuch butli z tlenem, który spowodował zniszczenie wagonu. Poranieniu uległ również dozorca. Eksplozja nastąpiła w wagonie, w którym oprócz 7 butli tlenu znajdował się motor do montowania torów kolejowych, zaopatrzonej w benzynę. Siła wybuchu była tak wielka, że zniszczyła całkowicie motor, spowodowała pożar wagonu i wyrzuciła na nasyp dozorcę, który uległ obrażeniu. Szkody sięgają 200 000 złotych.

PRENUMERATE
„Orodownika” w Łodzi
 można zamawiać telefonicznie
telefon 173-55

Egipcscy plantatorzy w Łodzi

Łódź, 6. 9. — W związku z zapowiedzią wizyty delegacji plantatorów bawełny i przemysłu z Egiptu, dowiadujemy się, że delegacja egipska przybyć ma również do Łodzi i zainteresuje się bliżej przemysłem łódzkim szczególnie zaś przedziałnictwem ba-

welnianym, które jest bardzo poważnym odbiorcą bawełny egipskiej.

Delegacja egipska ma na celu nawiązanie bliższego kontaktu z przemysłem łódzkim, celem rozszerzenia obrotów handlowych.

Przed sezonowcami stoi widmo nędzy

Dziwna pewność związków zawodowych

Łódź, 6. 9. — Wobec kończącego się sezonu robót publicznych warto przypomnieć, że jeszcze w styczniu robotnicy rozpoczęli starania w kierunku rozszerzenia robót i zatrudnienia wszystkich bezrobotnych, i to w ciągu 6 dni w tygodniu oraz podwyżki płac w granicach od 20 — 25 pct. Niestety, do tej pory żaden z tych słusznych postulatów nie został spełniony. Związki zawodowe wykazały

całkowitą bierność i dotychczas ograniczały się do zabiegów o jednorazową zapomogę w kwotę 30 zł.

Znaczący trzeba, że wielu robotników wobec późnego przyjęcia do pracy nie uzyskało ustawowego czasokresu, uprawniającego do korzystania w czasie zimy z zasiłków publicznych.

W tej chwili zatrudnionych jest 3 800 robotników.

Z zebrania dla kupców, które zostało zorganizowane przez Wydział Gospodarczy Stronnictwa Narodowego w Łodzi. Przy stole prezydiatnym siedzi od lewej znany działacz S. N. dr Rostkowski. Przemawia kapitan rezerwy Leon Grzegorzak. W głębi siedzą: pp. Aleksander Stolarek — kierownik Wydz. Gosp. S. N. oraz redaktor „Orodownika” w Łodzi mgr Jan Wyganowski

sem. Celem wycieczki: zwiedzenie zabytków Plocka, oraz poznanie na trasie (w powiecie gostyńskim) krajoznawczych Jezior: Zdrowskiego i Łackiego. Zapisy na wycieczkę przyjmuje sekretariat Towarzystwa (Al. Kościuszki 17) w piątek, dn. 2 i w wtorek 6 września w godzinach od 19—20-ej. Bliższe szczegóły przy zapisach.

Bookmacherzy przed sądem
 Sąd Starościański rozpatrywał wczoraj szereg spraw znanych łódzkich bookmacherów, którzy prowadzili totalizatory, pobierając za to znacznie wyższe stawki i tak: Szmul Borsal został skazany na 150 zł grzywny, Jerzy Bednarek na 100 zł, Szlama Najman i Waldfogel na karę po 50 złotych.

ZE ŚWIATA PRACY

Podpisanie układu zbiorowego w przemyśle dzianym nastąpi w dniu 9 bm. W dniu 7 bm. ma odbyć się konferencja w sprawie podpisania umowy w przedsiębiorstwach transportowych. W sprawie podwyższenia płac o 5 pct dla kontraktowych pracowników miejskich wystosowany został do wojewody łódzkiego memoriał.

Rokowania u Ejtingona
 Rokowania o unormowanie obsługi maszyn i stawkę za niektóre gatunki produkcji w firmie Ejtingona odbyły się wczoraj i nie dały na razie wyniku.

KRONIKA DNIA

Na torze Nowy Świat pociąg pozba- wiał życia 30-letniego Wiktora Jurka.

Na ul. Kilińskiego 40 wyskoczył z trze- ciego piętra mieszkania Jusek Jelinowicz i poniósł śmierć na miejscu.

Przy robotach kanalizacyjnych nad rzeką Jasię, przy ul. Pabianickiej, doznał ciężkich obrażeń czaszki i żeber Stanisław Wasilewski, zamieszkały przy ulicy Brzezińskiej 107, którego w agonii przewieziono do szpitala.

Na ul. Łagiewnickiej 36 do przechodzącego Czesława Wielńskiego (Brzezińska 112) podszedł jakiś osobnik jak później stwierdził Franciszek Broniker (Łagiewnicka 30) poprosił o ożenie do papierosa i przy tej okazji skradł Wielńskiemu z kieszeni zegarek wartości 25 zł. Bronikera zatrzymano.

Na ul. Kopernika 56 dozorca tegoż domu Józef Wiernik w czasie uprzątanania ulicy naje- chany został przez motocyklistę Stanisława Budnika, z Al. 1 Maja 120. Wiernik doznał ciężkich uszkodzeń ciała i przewieziono go do szpi- tała. Budnika pociągnięto do odpowiedzialności karnej.

Na ul. Ludwika 11. Karol Cieplucha z ul. Antoniewskiej 3 poranił Bronisława Iracha z ul. Abramowskiego 33. Rannego opatrzył wezwany lekarz pogotowia.

Na ul. Wójtowskiej 4 spadł ze schodów 24- letni Marian Bonisławski odnosząc ogólne obra-żenia ciała. Rannego opatrzyło pogotowie.

Metoda matematyczna KURSY KROJU i modelowania przy pracowni sukien i okryć damskich K. ZDYBICKIEJ

n 17 291 ZACHODNIA 39, tel. 193-51 Kursy wieczorowe. Ceny niższe.

Korzystnie na sprzedaż instrumenty

mało używane do dętej orkiestry

na zespół 14 ludzi. Zgłoszenia piśmienne do agentury **Oredownika Gostyni Wlkp**

RESZTKI

oraz towary bławatne poleca w wielkim wyborze skład fabryczny **M. WASIK**

Łódź, Zgierska 56 (Batacki Kynek) n 10270

ZAKŁAD STOLARSKI

wykonuje wszelkie roboty budowlane, meblowe i żaluzje z własnego materiału. **M. MILEWski J. GLADYSZ, ŁÓDŹ** Rzgowska 47. Ceny przystępne n 8455

ŚLEDZIE

Polskie — Szkockie — Jarmuckie oraz nowe Matiasy angielskie i islandzkie. Sardele i sardynki

HURTOWNIA KOLONIALNA **ST. BAREŁKOWSKI** Poznań, Woźna 18 Tel. 39-00 i 56-56

PRZETARG

Ubezpieczalnia Społeczna w Łodzi ogłasza przetarg na dostawę mięsa i wyrobów masarskich dla szpitala im. Prezydenta Mościckiego, przy ul. dr Stefana Kopczyńskiego nr 22, i do oddziału położniczo-ginekologicznego przy ul. Łagiewnickiej nr 34/36.

Warunki przetargu można otrzymać w Wydziale Gospodarczym przy ul. Wólczańskiej nr 225 pok. 11.

Wadium w kwocie zł 300 (trzysta złotych) należy wpłacić Sekcji Likwidacyjnej, a kwit załączyć do oferty, którą w kopercie zalakowanej bez znaków firmowych, z napisem „Oferta na mięso i wyroby masarskie” należy złożyć w biurze wydziału przy ul. Wólczańskiej 225 pok. 11 do godz. 12, dnia 14 września 1938 r. Otwarcie nastąpi tegoż dnia o godz. 13.

Ogłoszenie.

Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę całkowitą lub częściową mięsa, smalcu i wyrobów masarskich do instytucji miejskich w okresie czasu od dnia 1 października 1938 r. do dnia 31 grudnia 1938 r. Wzór ofert i ogólne warunki przetargu otrzymać można w biurze Wydziału Gospodarczego Zarządu Miejskiego, ul. Zawadzka 11, front, III piętro, pokój 59. Oferty na dostawę mięsa i artykułów masarskich składać należy do godz. 10 rano dnia 17 września 1938 r. w Wydziale Gospodarczym (pokój 59) do skrzynki nr 2 gdzie w wymienionym terminie nastąpi otwarcie ofert przy współudziale oferentów. Ubiegający się o dostawę winien dołączyć uwierzytelniony odpis świadectwa przemysłowego oraz kwit na złożone do Głównej Kasy Miejskiej wadium w wysokości 3% wartości dostawy w gotówce lub w innych walorach, wymienionych w Instrukcji o sposobie oddawania i odbierania dostaw i robót dla Gminy Miejskiej Łódź (Dz. Zarz. Miejsk. nr 12 z dnia 15 grudnia 1937 r.). Wadium winno być zdeponowane w teście Kasie przynajmniej na 1 dzień przed przetargiem. Oferty nie odpowiadające przepisom wyżej wymienionej Instrukcji lub złożone po terminie, rozpatrywane nie będą. n 17 290

Łódź, dnia 5 września 1938 roku.

Zarząd Miejski w Łodzi.

nowy budyń

DR A. OETKERA
MIGOLECOWY
PRÓSZEK GARDYLIOWY

o smaku orzechów włoskich
Trzeci odzwrot!

PROSZĘ GO TAKŻE SPRÓBOWAĆ, JEST DOSKONAŁY!

OETKER

Niezrównana książka z przepisami Dra A. Oetkera p. t. „Dobry gospodyni piecze sama” jest do nabycia we wszystkich sklepach kolonialnych i księgarniach. Cena obniżona 30 groszy. P. 6890-D. O. 3890

Nagłówkowe słowo (tłusto) 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy, 5 liczb = jedno słowo, i, w, z, a — każde stanowi 1 słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 100 słów, w tym 5 nagłówkowych.

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 923, n 2745, d 1790 i t. d. = 1 słowo.

Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 10,30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 9,25.

1. DOMY-PARCELE

Dom

2 pokoje z kuchnią budynki gospodarcze murowane, nowe 6,500 m. ogrodu w tym dobrze udróżniony interes spożywczy i opałowy przy jednej z wjazdowych ulic do miasta, cena 10.000. Wiadomość/Biuro informacji Kalisz, Św. Stanisława 13 n 17147

Okazja

dom, blisko Gdyni parterowy — lokal handlowy, mieszkania — 8.000, wpłata 5.000, — Radom, Gdynia 10 Luty 6. n 17 558

Gospodarstwo

10 morg. — zabudowanie, skład sprzedam, Oferty Oredownik, Poznań zd 79 676

Domek

ogrodem 20.000 — wpłaty 5.000, — reszta roku, Oferty Oredownik, Poznań zd 79 764

2. PIENIĄDZ

Emeryt

lat 38, szuka współdziałki, gotówka ponad 1.000, — z celem założenia wspólnego interesu, udział gwarantowany. Oferty Oredownik, Wejherowo, Smiechowska 23 n 17 558

Mam

3 tysiące złotych oczekuje solidnych propozycji. Oferty Oredownik, Poznań n 17 281

4. OSOBISTE

Brata

Teodora Matwiejczuka, urodzonego na Wołyniu w Małym Dolnym gm. Holoby pow. Kowel, 29 lat, blondyn, zaginionego w 1920 roku poszukuję. Informacja o jego polycie proszę podać pod adresem: Irena Matwiejczuk — Le val — André villa Chêrêse (Côte du Nord) France, zd 79 862

6. OZENKI

Kawaler

lat 30 na stałej posadzie z powodu braku znajomości ta droga pozna panne celem ożenku. Oferty Oredownik Łódź „Samotny” n 17 277

Wdowiec

lat 50, posiada nieruchomości, 2 place budowlane wartości 45.000 w Gdyni szuka żony do lat 45, zdolny do prowadzenia interesu, majątek pożądany. — Zgłoszenia Oredownik, Gdynia n 17 549

Kawaler

lat 25 na państwowej posadzie, szuka panny lub bezdzietnej wdówki, gotówka od 2-3000. Cel matrymonialny. Zgłoszenia Oredownik, Gdynia n 17 548

7. SPRZEDAŻE

Fryzjerzy!

Bezkonkurencyjny płyn do trwałej ondulacji „Fala de Paris” — złotych 5, — za litr. Koszta przesyłki dołączam. Rzepkowski — Łódź, Wólczańska 112/4, n 17 283

Duży warsztat kowalski

wraz z zabudowaniami i dużym podwórkiem, istniejący 40 lat, w pełnym biegu, dobrze zaprowadzony, z narzędziami lub bez, nadający się na każde przedsiębiorstwo, jest z powodu choroby na sprzedaż, ewentl. wydzierżawę. Brettschneider, Środa, ul. Górki 3, zd 79 277

OGÓLNOPOLSKIE

Czwartek, 8 września, 6.15 aud. poranne; 11.00 gór. nasze, gór. — poranek muzyczny dla szkół powszechnych; 11.25 organy i flet — płyty; 11.57 sygnał czasu; 12.03 audycja południowa; 15.15 „Po drogach i ścieżkach”; 15.30 pog. dla dzieci starszych; 15.30 skrzynka ogólna; 15.45 wiad. gospodarcze; 16.00 muzyka rozrywkowa w wyk. ork. Rozgłośni Poznańskiej Bug, Raabe, J. Mustiewassa — sopran i Edm. Stefański — wibrolon; 16.45 n. niewidomych — pog.; 17.00 1.000 taktów muzyki w wyk. zwiększonego zespołu Rachoula, Wystawy Radiowej; 18.00 „Medycyna pod mikroskopem”; 18.10 „Tu Kujawy, tam Kujawy, są tam chłopcy do zabawy” — wykona chór chłopców szkół powszechnych Nr. 5 pod dyr. J. Nowakowskiego (z Torunia); 18.30 „Alarm we kwiaty”; 19.00 Grieg: Sonata skrz. Nr. 1 op. 8; 19.20 pog. aktualna; 19.30 „Wspomnienia z teatru” — koncert rozrywkowy (z Katowic). — Wyk.: Ork. salonowa Leszczyńskiego, Katowicki Chór Rewelersów oraz M. Sośnanka; T. Korus; 20.45 dziennik; 20.55 pog. aktualna; 21.00 o sposobach zakazania pasz — pog.; 21.10 „Wieczór operetkowy” — koncert rozrywkowy w wyk. Małej Ork. P. R. oraz Ludwika Szeretkowskiego i M. D. Miłkowskiego (Śpiew); Tr. Wystawy Radiowej; 21.50 sport; 22.00 koncert kameralny Kwartetu warszawskiego; 22.40 muzyka taneczna (płyty); 22.55 przegląd prasy; 23.00 ostatnie wiadomości.

KRAJOWE

Toruń — 8.10 same walce — płyty; 8.55 wiadomości z Pomorza; 11.25 muzyka współczesna — płyty; 18.00 dla każdego coś ładnego (płyty); — 15.30 „Obrazki

Do

sprzedania owocarnia, w dobrym punkcie z powodu wyjazdu. — Wiadomość Oredownik, Łódź, n 17 274

10. MAJATKI

Gospodarstwo

45 morgowe, inwentarz, zbiory, budynki nowe, cena 11.000, — Szymbęta, Nowe Dymaczewo, poczta Bedlew, pow. Poznań, zd 80 049

18. DZIERŻAWY

Piekarnia

od zaraz do wydzierżawienia — miesięcznie 150 zł., objęcie 1000 zł Gdynia-Cisewo, Reinhard Leon n 17 550

22. ZGUBY

Zaginął

kwit kaucyjny na zł 15, — Elektrowni Łódzkiej na nazwisko Jan Słowiński, Łódź, Narutowicza 116 n 17 293

26. SZUKA POSADY

Były

funkcjonariusz państwowy poszukuje pracy biurowej w polskim i niemieckim. Oferty Oredownik, Poznań zd 79 604

Pomocnik ogrodnicy

6 lat praktyki, pilny, pracowity, z dobrymi świadectwami poszukuje posady od zaraz lub później. P. Antoniak, Suchybas, pow. Poznań, zd 80 126

Agenci

we wszystkich miejscowościach znajduje zarobek, Oferty Kuluszki Skryta 4, n 17 275

Kupiec

lat 37 długoletnia praktyka dysponujący gotówką kilka tysięcy poszukuje posady handlu przemysł. Zgłoszenia Kurier Poznański zdg 78 307.

Radiotechnik

długoletnia praktyka, szereg specjalizacji, prawo zakładania anten centralnych, zbiorowych, poszukuje posady. Oferty Kurier Poznański zdg 79 787-8

Gorzelnik

zdolny, znający się na elektryczności, książkowości, gospodarstwie podwózkowym, zmienia posadę jako żonaty. Łaskawe zgłoszenia Kurier Pozn. zdg 79 051

Służący

pielegniarz, ogrodnik, sierota kawaler poszukuje posady, wymagania skromne. Zgłoszenia Kurier Poznański zdg 79 172

Biegła

maszynistka polsko-niemiecka, duża praktyka szuka posady. Oferty Kurier Poznański zdg 78 874

27. WOLNE MIEJSCA

Poszukujemy

chłopce, dziewczynki w wszystkich wioskach i miasteczkach do zbierania używanych znaczków pocztowych na Misje św. za wynagrodzeniem. Zgłoszenia Agencja Oredownika, Wejherowo — Smiechowska 23, n 17 554

Potrzebna

panienka i chłopiec czternastoletni. Własnoręczne oferty z opisem ocen szkolnych do Oredownika Łódź, pod „Cukry”, n 17 273

Stolarz

potrzebny, Wiadomości Agencja Oredownika, Skarżysko-Kamienna, n 17 882

Elektromonter

radiomechanik potrzebny, Nowakowski, Skarżysko-Kamienna, L. Manowski 32, n 17 883

Czeladnik

szwajcarski potrzebny na stałą pracę od zaraz. W. Jarczewski, Kutno, plac Piłsudskiego 18, n 17 166

Ekspedientka

potrzebna do składu konfekcyj. Oferty z fotografią Małewski — Sosnowiec, ul. 3 Maja 23, zd 80 036

programy radiowe

gdzińskie” — pogadanka red. Henryka Tetelaffa; 15.40 pogadanka społeczna; 17.00 recytacja z książki J. Stareckiego „Na pokładzie Lwowa” — czyta M. Cybulski; 17.15 utwory skrzypcowe w wykonaniu Jana Dworakowskiego; — 17.40 pieśni włoskie w wykonaniu słynnych tenorów (płyty); — 17.50 wiadomości sportowe z Pomorza; 17.55 program na jutro; 21.00—21.10 „Wychów prosiat” — pogadanka rolnicza; 22.00 koncert kameralny (z Warszawy); 22.40 muzyka taneczna (z Warszawy).

obiadowa (płyty); 15.30 literatura przez mikrofon dla wszystkich — fragment powieści Jana Wiktor pt. „Orka na ugorze”; 17.00 pogadanka aktualna; 17.10 koncert solistów (z Krakowa); 17.50 „Jak spędzić święto?”; 17.55 odczytanie programu; 21.00 odpowiedzi na listy w sprawach technicznych — udzieli Wacław Janicki; 22.00 wiadomości sportowe lokalne; 22.05 koncert życzeń.

PROPONUJEMY I AMPROWIZOM

16.00 Koenigsw. Muzyka rozrywkowa. 17.00 Praga. Koncert popołudniowy, następnie transmisja z kościoła. 17.30 Sztokholm. Ballada Griega. 18.00 Monachium. Koncert symf. z płyt. 18.20 Praga. Muzyka salon. 19.00 Koenigsw. Koncert włosko-węgierski. 19.15 Ryga. Utwory Mozarta i Beethovena. 19.25 Bratysława. Muzyka operetkowa. 20.00 Londyn Reg. Koncert symf. z Queens-Hall. Bruksela fr. „Cyganeria” op. Pucciniego, oraz „Kaprys hiszpański” balet Rymkij - Korsakowa. — Sztokholm. Muzyka operetkowa. 20.10 Kopenhaga. Koncert symf. (Muzyka norweska). 21.00 Berlin. Koncert ork. i sol. Bruksela fl. Muzyka symfoniczna. 21.05 Posen. Kompozycje K. Opierańskiego z udziałem sol. (Barbala-Opieńska i M. d'Ernst). 22.00 Straszburg. Koncert wokalny. 22.10 Hilversum I. Rep. uroczystości jubileuszowych królowej Wilhelminy. — 22.20 Budapeszt. Koncert nocny. 22.30 Sztutgart, Wiedeń i Berlin. Muzyka ludowa i rozrywkowa. — 23.00 Koenigsw. Koncert orkiestry hamburskiej. Sztutgart. Muzyka rozrywk. 23.10 Budapeszt. Muzyka jazzowa. 24.00 Frankfurt i Sztutgart. Koncert z płyt. Gdańsk, Wiedeń itd. Koncert ork. i sol. Koenigswusterhausen. Ze Sztutgartu.

Humor zagraniczny

— Dostę tego! Psa będzie pan musiał z domu wyrzucić! Wczoraj, gdy córka moja śpiewała, pies wył przez cały ten czas bez przerwy!

— Żaluję bardzo, ale to wina pańskiej córki — ona zaczęła.

(„Prager Presse”).

Ogłoszenia

1-lamowy milimetr lub jego miejsce kosztuje: w zwyczajnych na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie redakcyjnej (4-lamowej): a) przy końcu części redakcyjnej 30 groszy, b) na stronie czwartej 50 groszy, c) na stronie drugiej 60 groszy, d) na stronie wiadomości miejscowych 1, — zł. Drobne ogłoszenia (najwyżej 100 słów, w tym 5 nagłówkowych) słowo nagłówkowe drukiem tłustym, 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy. Ogłoszenia większe wśród drobnych poczynając od ostatniej strony, 1-lamowy milimetr 30 groszy. Ogłoszenia skomplikowane, z zastrzeżeniem miejsca — od poszczególnego wypadku 20% nadwyżki. Ogłoszenia do bieżącego wydania przyjmujemy do godziny 10,30, a do wydań niedzielnych i świątecznych do godziny 9,30 rano. Za błędy drukarskie, które nie zniekształcają treści ogłoszenia, administracja nie odpowiada. Ogłoszenia przyjmujemy tylko za opłatą z góry.

Prenumerata w Polsce z odnośnikiem gazety do domu miesięcznie (7 razy w tygodniu) 2,50 zł, za granicą miesięcznie od 3,00 zł do 6,00 zł (zależnie od kraju).

Adres redakcji i administracji centralnej: Poznań, św. Marcina 70. Telefony: 40-72, 14-76, 33-07, 44-61, 35-24, 35-25; po godz. 19 oraz w niedziele i święta tylko: 40-72. Redaktor odpowiedzialny: Jan Płazak z Poznania. Za wiadomości i artykuły z in. Łódź odpowiada Władysław Maciąg, Łódź, ul. Piotrkowska 91. Za „Kronikę Wielkiego Pomorza” odpowiada Franciszek Przytarski z Poznania. — Za ogłoszenia i reklamy odpowiada Antoni Lesiewicz z Poznania. — Rekopisów niezamówionych redakcja nie zwraca. — W razie wypadków, spowodowanych włączywa, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów lub odškodowania.

Nakład i czeronki: Drukarnia Polska S. A. w Poznaniu. — Konto P. K. O. Poznań 200 140. Pocztowa konto rozrachunkowe: Poznań 3, numer kartotek 03.

TAJEMNICE Wielkiego miasta

20) Następnego dnia po napadzie Kryszy zadowolony ze szczęśliwego zakończenia napadu, który przecież mógł spowodować jeżeli nie jego śmierć, to w każdym razie poważne zmniejszenie jego majątku, postanowił uregulować swoje sprawy sercowe. Dość już miał samotności. Poza tym miał przekonanie, iż częstymi swymi odwiedzinami w mieszkaniu na ulicy Piaskowej przygotował już sobie grunt dostateczny, by móc oświadczyć się o rękę Kasi.

Ubrawszy się starannie, niż zwykle, bankier zadzwonił po taksówkę i udał się nią na ulicę Piaskową. Tak był pewien sukcesu, że radosne swoje usposobienie wyładował w sutym napłuku danym szoferowi.

Kryszę w mieszkaniu zastał Kasię, ciotkę Hildegardę i babkę. Przywitawszy się jak zwykle z paniami, podszedł uroczyście do babki i skłoniwszy się jej głęboko, wyrecytował z miejsca:

— Sądzę, iż nie tajną jest pani rzeczą uczucie, jakie żywię dla tu obecnej panny Kasi. Bez długich więc wstępów mam zaszczyt prosić panią najniższej o rękę panny Kasi.

Wyrekłszy te słowa, skłonił się w stronę Kasi i zajął postawę wyczekującą. Babka choć zaskoczona niespodzianymi oświadczeniami, sympatycznie patrzyła na Kryszęgo i odrzekła serdecznym tonem:

— Zapewniłam pana, iż prośba jego żadnej mi nie sprawia przykrości. Ze swej strony mogę oświadczyć mu, iż małżeństwo to jest moim gorącym pragnieniem:

— Ależ babko! — przerwała jej zdumionym tonem Kasia lecz spłoszona własnym głosem, zamilkła.

— Zaraz, dziecko! — uspokoiła ją babka i ciągnęła dalej, zwracając się do Kryszęgo. — Sam pan jednak rozumie, że decyzyja w tych sprawach nie do mnie należy. Decydować tu musi głos serca i rozumu ze strony osoby, o której rękę pan prosi.

Pan Kryszę w milczeniu skłonił się przed Kasią. Dziewczyna postanowiła od razu postawić sprawę jasno — i bez niedomówień.

— Panie Kryszę Nie taję tego, iż żywię dla pana dużo sympatii. Otwarcie jednak muszę powiedzieć, iż sympatia ta nie jest miłością. Serce moje nie jest już wolne.

Kryszę zbladł. Nieoczekiwana odpowiedź zaskoczyła go tak bardzo, że zabrakło mu tchu, a krople zimnego

potu wystąpiły mu na czoło. Zbladł tak widocznie, że Kasia podbiegła, by służyć mu pomocą. Bankier jednak łagodnym ruchem ręki powstrzymał ją i uśmiechając się smutno, rzekł:

— Rozumiem panią i nie będę natarczywy. Czy mogę jednak wiedzieć kto jest tym szczęśliwcem?

— Ależ naturalnie — odparła Kasia z ożywieniem. — Narzeczonym moim jest pan Karol Lemiesz, którego zresztą pan zapewne zna.

Bankier pytając sam nie wiedział do czego mu ta wiadomość jest potrzebna. Czuł tylko, że nazwisko narzeczonego Kasi a równocześnie jego wybawcy jest mu tak nienawistne, jak żadnego człowieka na świecie. Z trudem panował nad sobą i zachowywał spokój dobrze wychowanego człowieka. Chwilę jeszcze rozmawiał z paniami. Wreszcie wymawiając się jakimiś sprawami opuścił ich mieszkanie. Gdy znalazł się w sieni, zacisnął pięści: wszystkie jego plany o szczęściu rodzinnym przekreśliła Kasia jednym słowem. Oh, jakże ją za to nienawidził! Prysłły marzenia piękna. Jak bańka mydlana — i zostało szare, nędzne, podle, nic nie warte życie.

— Zapłacicie mi za to! — wyszeptał przez zacisnięte zęby. — Zemszczę się srogo.

Za co? Sam nie wiedział. Chciał być szczęśliwy, ale nie rozumiał tego samego pragnienia u innych.

Radosna nowina i katastrofa

Pewnej niedzieli, kiedy wiosna zawiła już w całej swej okazałości na świat i mieszkańców miasta woiła za mury, do mieszkania przy ulicy Piaskowej jak burza wpadł rozpromientony, radosny Karol.

Panie zaskoczone jego weselością patrzyły nań z zaciekawieniem. Karol chwilę bawił się ich zdumieniem, ale nledługo kazał czekać:

— Proszę przyjrzeć mi się uważnie — zawołał — jestem bogaczem!

Kobiety oniemiały. Nie wiedziały jak to odezwany traktować. Czy to żart niewczesny? Czy też może Karolowi pomieszały się zmysły?!

— Co to znaczy — Kasia otrząsnęła się pierwsza — wygrałeś może na loterii? albo umarł ci jaki bogaty krewny w Ameryce? Też nie? To możeś grosz znalazł na ulicy?

— Nie, nie, nie! — śmiał się Karol. — Nie zgadłaś i nie zgadniesz, więc od razu powiem o cò chodzi. Oto: pan

Feliks Kryszę mianował mnie przed chwilą swoim spadkobiercą, a na rachunek spadku dał mi zaraz 20 tysięcy marek, abym mógł sobie stworzyć jakąś egzystencję i ożenić się z tobą! Rozumiesz teraz moją radość?

Panie w dalszym ciągu nic nie rozumiały i patrzyły na niego bardziej jeszcze zdumione, niż przedtem.

Karol sięgnął do kieszeni i wyjął sporą paczkę banknotów. W ciszę pełną zdumienia padać zaczęły jego radosne słowa:

— Nie chcecie mi wierzyć? Oto pieniądze. Opowiem wam jak to było. Przyszedł dzisiaj do mnie pan Kryszę i poprosił do siebie. Gdy znalazłem się w jego mieszkaniu, zauważyłem, że był w jakimś uroczystym nastroju, bardzo skupiony i zamyślony. Opowiadałem wam już o tym napadzie na jego mieszkanie, kiedy to miałem szczęście uratować mu majątek, a może i życie i kiedy Kryszę ofiarował mi ten oto pierścień. Otóż dzisiaj Kryszę od tego właśnie wypadku zaczął rozmowę, dziękując mi raz jeszcze za przysługę. Potem oświadczył, że musi mi zapewnić przyszłość, zwłaszcza, iż nie ma nikogo bliskiego, komu by mógł zapisać swój majątek. Ze zaś ma wobec mnie dług wdzięczności i że chciałby widzieć Kasię — mą narzeczoną — szczęśliwą, postanowił uczynić mnie swoim spadkobiercą i na poczet spadku dał mi te oto pieniądze. Równocześnie musiałem mu spisać testament — który on podpisał — mianując mnie jego spadkobiercą, gdyż twierdzi, że czuje się trochę słabo i nie wiadomo jak długo będzie żył. Protestów moich nie chciał słuchać. Musiałem spełnić jego polecenie. To wszystko. I còż wy na to?

Radość kobiet nie miała granic. Z ożywieniem wypytywały go o szczegóły ciesząc się jak małe dzieci, gdy wtem ktoś zadzwonił do drzwi.

Ciotka Hildegarda poszła otworzyć i z niemalym zdziwieniem ujrzała przed sobą trzech żandarmów. Przekonana, że omylili się co do mieszkania, zapytała grzecznie:

— Kogo panowie szukają?

Zamiast odpowiedzi odsunął ją jeden z żandarmów na bok i wszyscy weszli do pokoju. Ciotka zaniepokojona już trochę, wbiegła za nimi, ponawiając pytanie.

— Ależ kogo panowie szukają?!

Jeden z żandarmów wskazując palcem na Lemieszę, odparł krótko:

— Tego pana.

Karol śmiało podszedł do żandarmów:

— Jestem Karol Lemiesz, czego panowie chcą odemnie?

Wachmistrz położył mu rękę na ramieniu i rzekł urzędowym tonem:

— W imieniu prawa jesteś pan aresztowany.

— To chyba jakieś nieporozumienie! — Karol usiłował zachować spokój, ale głos drżał mu lekko — o co jestem obwiniony?

— Istnieje podejrzenie, że przed dwiema godzinami zamordował pan kapitalistę Feliksa Kryszę w jego mieszkaniu! — padła odpowiedź.

Kobiety stanęły jak wryte, a Karol zbladł.

— Kryszę nie żyje! To straszna omyłka! — zawołał.

Jeden z policjantów zręcznym ruchem sięgnął do jego kieszeni i wyjął z niej pakiet sturubówek.

— No, no — rzekł śmiejąc się — to wcale ładna sumka drobnych. Niezawodnie wyjął je pan z biurka pana Kryszę, kładąc tam ów testament znakomity, pańską ręką spisany.

Karol przerażonym wzrokiem patrzył na mówiącego. Nic nie rozumiał. Wszystko dla niego było takie proste — bo nie widział pułapki, jaką nań Kryszę zastawił.

— Testament napisałem na życzenie pana Kryszęgo. On też sam darował mi te banknoty.

Wachmistrz roześmiał się, jakby posłyszał doskonały dowcip i bez ceremonii przeprowadzał dalszą rewizję. Po chwili z tryumfem pokazał rewolwer, który znalazł u Karola.

— Ho, ho niebezpieczny ptaszek z pana! A to co? — wskazał na pierścień znajdujący się na palcu Karola — skąd pan ma ten drogocenny pierścień?

— Dostałem go w podarunku od pana Kryszęgo.

— Widzę, że Kryszę cały majątek panu dał, mimo swego skąpstwa. Zabieram pierścień, jako jeden więcej dowód pańskiej zbrodni — przeciał policjant rozmowę i kajdankami skulił rękę Karola.

— A teraz w drogę — dodał — ale niech pan nie próbuje uciekać, bo to może się źle skończyć.

Karol przez lzy spojrział na Kasię.

— Przysięgam ci najdroższa, że jestem niewinny. Niech by nie wiedzieć ile dowodów zebrano przeciw mnie, jestem niewinny!

(Dalszy ciąg nastąpi)

ADAM NAWICZ

Za cudze winy

Powieść sensacyjna

56) — Z początku — począł Borowski znowu — wiodło się młodej parze znakomicie. Zygmunt Siekierski raczył kochać żonę przez całe pół roku. Anna czuła się więc w tym czasie niewymownie szczęśliwą. Ale Helenie nie podobało się to wcale. Patrząc na miłość i szczęście innych — nie zawsze to bywa zajmujące. Dziewczyna piękna, ambitna, nie mogła znieść długo takiego nudnego życia i wróciła na scenę, ku wielkiemu rozczarowaniu swego arystokratycznego szwagra, który kazał żonie zerwać z nią wszelkie stosunki. Ale i dla Anny skończyły się dni jasne i pogodne. Mąż jej był...

— Wiem już, jaki był mój ojciec... — Ja mówię o Zygmuncie Siekierskim! Mąż Anny był lotrem, który wnet znudził się żoną i zaczął ją zaniedbywać. Znudzony się ciągnął odmianną słów: kochać, czcić, uwielbiać, — okazał się wytwornym arystokrata taki jakim był w rzeczywistości, brutalnym i podłym samolubem! I nie trwało długo, a porzucił nieszczęśliwą Annę wraz z dzieckiem i zostawił obie bez żadnej opieki. Wtedy, zmuszona niedostatkiem, wróciła Anna na sce-

nę i przybrała dawniejsze nazwisko, wiedząc zaś, że mąż opuścił ją na zawsze, pragnęła gorąco odszukać siostrę i pracować z nią razem na kawałek chleba. Helena zaginęła jednak bez śladu i wszelkie starania Anny żadnego nie odniosły skutku. Kilka miesięcy później spotkał ją inny cios — nie mniej straszny — Bóg zabrał jej dziecko...

— Panie! — krzyknęła Anna — zrywając się — to być nie może! To kłamstwo!

— Wszystko, co mówię, mogę poprzeć dowodami — odrzekł aktor spokojnie. — Anna Zborska zniosła i to nieszczęście, w akcie zaś zępcia swego chłopczyka nie wahała się podać rzeczowistego nazwiska swego syna, wymieniając też Zygmunta Siekierskiego jako jego ojca.

Anna upadła znów na ławkę i przycisnęła ręce do gwałtownie bijącego serca. Może być, że Borowskiemu żal się zrobiło zrozpaczonej dziewczyny, ale teraz cofnąć się nie mógł i ostatecznie nie chciał — stawka, o którą grał, była zbyt wysoka.

— Słuchaj pani dalej — rzekł nie-co łagodniej. — Po śmierci synka mu-

siała Anna Zborska występować także na scenie, bo z czego miała żyć? I raz, będąc w jakimś małym prowincjonalnym miasteczku — odnalazła Helenę i jej córeczkę...

Z piersi Anny dobył się jęk bólu i rozpacz.

— Milcz pan! — szepnęła — ja nie chcę słuchać dalej.

— Musi pani słuchać! Helena wróciła do siostry, ale jak! Było to w nocy — zimnej jesiennej nocy — deszcz lał strumieniami, a oszczędna zawsze Anna Zborska wracała do domu pieszo. Zaledwie weszła do sieni, gdy z za drzewa wysunęła się nędznie ubrana kobieta i wymawiając jakieś niezrozumiałe słowa, upadła nieprzytomna z dzieckiem na ziemię. Anna schwyciła dziecko, chroniąc je od uderzenia, po czym złożywszy je na swoim łóżku, wróciła do sieni, aby ratować nieszczęśliwą. I gdy światło lampy padło na jej twarz, wtedy poznała swoją siostrę Helenę.

Po tych słowach okropna zapanowała cisza. Młoda dziedziczka z Polkowic, jak błędna patrzyła na usta Borowskiego, z których kropla po kropli spadała trucizna w jej serce, on zaś siedział spokojny i uśmiechnięty.

— Skąd pan wie o tym? — zapytała gucho.

— Skąd wiem? Z bardzo dobrego źródła: oto po Annie Zborskiej ja przypadkiem to samo wynajęłem mie-

szkanie. Gadatliwa gospodyni opowiedziała mi wszystkie szczegóły przybycia i śmierci Heleny Zborskiej.

— Więc ona umarła?

— Tak. Na pół skostniała wniesiono ją do ciepłego pokoju Anny, gdzie spało już jej dziecko, różowe i uśmiechnięte. Gdy Helena, odzyskawszy przytomność, ujrzała dziecko swoje pod opieką siostry, którą także poznała, uspokoiła się nieco... Miała to być wrzuszająca scena — rzekł Borowski.

Anna spuściła głowę. Czula, że zimno jakieś ogarnia jej członki pomimo ciepłego futra i że serce jej zamierać zaczyna.

— Rozebrano ją z nędznego, przemokłego odzienia — mówił Borowski dalej — i na pół nieżywa z wyczerpania i głodu złożono na łóżku. Niestety ani sztuka lekarska, ani miłość siostry nie zdołały jej ocalić. Nęcza i nieszczęście moralne dokonały zbyt szybko dzieła zniszczenia. Helena pragnęła śmierci i znalazła ją.

Głos Borowskiego brzmiał miękko i tkliwie. Nawet jemu przykro było mówić o smutnym końcu kobiety, którą znał w kwiecie młodości i urody. Myśl o śmierci jej zbudziła w nim na chwilę lepsze uczucia.

— Gdy przed śmiercią wróciła Helenie przytomność — ciągnął dalej — wypowiedziała się siostrze. Nie wiele miała do powiedzenia! Na palcu jej nie błyszczała obrączka ślubna, ów puklerz i obrona kobiety.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Wychowanka wilków nie chciała żyć wśród ludzi

Ciekawy wypadek porwania dziecka — Życie wśród wilków — Zdradziła narzeczonego

Przed mniej więcej 10 laty sześciolatnia Joanna Mandrila z górskiej miejscowości Sugag w Rumunii, udawszy się pewnego dnia do pobliskiego lasu, nie wróciła więcej do domu. Poszukiwania policji i mieszkańców nie dały żadnego wyniku. Ponieważ zdarzało się częściej, że

w okolicy te zapuszczały się wilki, przypuszczano, że dziecko stało się pastwą tych bestyj. Po pewnym czasie zapomniano o małej Joannie, którą uważano za umarłą.

Dopiero po blisko 10 latach okazało się, że Joanna żyje. Dowiedziano się o tym, kiedy w pobliskich lasach drwale przy swym ognisku napadnięci zostali przez stado wilków. Ubrojeni w płonące głównie drwale rzucili się ku wilkom i odpędzili je. Pośród uciekających wilków

zauważono cień, który jakby nieco wolniej się poruszał. Puszczono się za nim w pościg. Drwale uzbrowili się w swoje siekiery, a dozorca zabrał strzelbę.

Kiedy zbliżono się w ciemnościach do uciekającego cienia na odległość strzału, dozorca przyłożył strzelbę, by dać ognia. Wtem jeden z drwali, który go wyprzedził, zawołał z przerażeniem:

— Stój — to dziewczyna!

Ścigana, nie widząc możliwości ucieczki, nagle rzuciła się ku pierwszemu z brzegu drwalowi z głośnym warczeniem podobnym do wilczego. Tylko z trudem zdołała dobiec do najbliższej miejscowości, gdzie

w „wilczyce” rozpoznano małą Joannę, która tymczasem dorosła. Zatraciła ona zupełnie mowę, nie chciała przyjmować gotowanego pokarmu i w wstrętem odrzucała wszelki przydzwiewek.

Mijały miesiące. Powoli Joanna Mandrila przeobrażała się w człowieka. Trzymaną dotychczas na uwięzi, puszczono na wolność. Zaczęła znowu mówić. Wreszcie dowiedziano się też od niej historii jej życia w ciągu ostatnich lat dziesięciu.

Wówczas to, kiedy zbłądziła w lesie,

zasnęła ze zmęczenia.

Kiedy się w nocy obudziła, była otoczona przez stado wilków, które jej jednakże nie złego nie wyrządziły. Została więc wśród nich i żywiła się tym, co jej wilki przynosiły. Czuli się w tym niesamowitym towarzystwie bardzo dobrze. I teraz często myślała o swym życiu wśród dzikich lasów górskich.

Tymczasem

zakochał się w niej syn zamożnego chłopca rumuńskiego. Był on przekonany, że uda mu się z biegiem czasu z wilczyce zrobić znowu pełnego człowieka i zaręczył się z nią. Dzień ślubu był już także naznaczony. Wszystko zdawało się być w najlepszym porządku.

Widocznie Joanna pogodziła się z myślą pozostania na stałe wśród ludzi.

Pewnego wieczora Jan Petrowicz, narzeczony Joanny, wybrał się z nią na przechadzkę do lasu. Przechadzka ta stała się dla niego katastrofą.

Już od samego początku rozmowy Joanna dziwnie była roztrągnięta, wchłaniając

pełnymi płucami powietrze lasu. Nagle zawołała:

— Tu są wilki w pobliżu, poczułam je.

Petrowicz śmiał się, bo przecież nigdzie nie było śladu wilków.

Lecz w kilka minut potem dziewięć potężnych wilków wypadło z gęstwiny, pędząc prosto ku narzeczonym. Petrowicz wdrapał się na drzewo i usiłował wciągnąć także Joannę. Ale „wilczyca” wyrwa-

ła mu się i popędziła z radosnym skowyczeniem ku wilkom, by razem z nimi zniknąć w gęstwinach lasu. Poszła za głosem dzikiej przyrody.

Policja mimo usilnych poszukiwań nie zdołała dotąd odnaleźć „wilczyce”. (KK)

Śmierć w paryskim „Pałacu Sportu”

Tragiczny zgon podczas zawodów o tytuł mistrza świata w szpadzie

W ubiegłą niedzielę, 27 sierpnia minął rok od tragicznej śmierci Rene Monal, który zmarł w czasie uniwersyteckich mistrzostw świata w szpadzie. Monal, będąc mistrzem w tej dziedzinie, bronił barw uniwersytetów francuskich.

*

Wielka sala paryskiego „Pałacu Sportu” była zapelniona do ostatniego miejsca. Toczyła się walka o tytuł mistrza świata w szpadzie między studentami różnych krajów i ras. Odbyło się już kilkanaście walk; zbliżała się północ — zainteresowanie zmęczonej publiczności słabło, sala powoli pustoszała. Kilka minut przed dwunastą pozostała do rozegrania tylko jedna walka o tytuł mistrza — między przypuszczalnym zwycięzcą Monalem, który nie przegrał w całym turnieju ani jednej walki, a Meksykaninem Haro Oliwą.

Publiczności na sali było już niewiele; pozostali tylko dziennikarze, którzy z niecierpliwością spoglądali na zegarki. Spotkanie to, zdaniem wszystkich, było tylko formalnością: Zwycięzca zostanie bezwzględnie Monal. Którz by przypuszczał, że „formalność” ta zamieni się w tragedię?

Rozpoczęła się walka, która nie mogła zdecydować o przyznaniu tytułu mistrza; było to raczej spotkanie towarzyskie; tak też traktował ją Monal, który pierwszy rzucił napierśnik, chroniący go od ewentualnych uderzeń.

Dziesięć minut przed dwunastą przeciwnicy spuścili na twarze maski, pozdrowili szpadami kilku pozostałych widzów. Rozpoczęła się walka.

Walka składała się z trzech starć. Pierwszy cios zadał Monal; Oliwa nie pozostał dłużny. Potem nastąpiły dwa obustronne, trafne uderzenia.

— Po dwa — oznajmił sędzia.

Rozpoczęła się nowa walka. Znowu kilka uderzeń, Monal zdaje się niecierpliwie. Zawsze spokojny — dziś rzuca się z pasją do ataku. Oliwa broni się. W prawie pustej sali Pałacu Sportu rozlega się szczęk uderzających o siebie szpad.

Monal trafia — Oliwa wkrótce oddaje cios, jednak pod szaleńczym atakiem Francuza szpada Meksykanina zsunęła się i trafiła w piersi Monala, tuż ponad sercem.

Nikt niczego nie zauważył. Najbliżej siedzący dziennikarze nie zdawali sobie sprawy z tego, co się stało. Po kilku chwilach na piersi Monala wystąpiła kropla krwi.

Nagle Monal zawołał:

— Przestańcie! Jestem ranny!

Oliwa, który zrozumiał, co się stało, zdenerwowany odrzucił szpadę, której czubek był lekko zaczerwieniony od krwi. Francuz podnosi maskę i chwiejnym krokiem podchodzi do krzesła, zdejmując po drodze koszulkę. Kładzie szpadę na podłogę, siada. To były jego ostatnie ruchy. Wśród śmiertelnej ciszy zdziwionych i zaskoczonych niespodziewanym wypadkiem widzów zjawiała się śmierć. Po krótkiej chwili Monalowi opadła głowa.

Zapanowała panika. Przyjacieli Monala, doktor Galle zamierza wysłać natychmiast Monala do szpitala. Ktoś inny sprzeciwia się temu. Lekarz Themar robi

Monalowi zastrzyk kofeiny. Ranny jednak nie rusza się. Wynoszą go.

Dziesięć minut później na salę powraca lekarz Galle. Dziennikarze w mpmencie obiegli go, pytając o wiadomości.

— Co się stało?
— Już koniec...
— Co???

— Umarł...
Rene Monal, mistrz uniwersytecki, który nie przegrał w turnieju ani jednej walki, śmiertelnie raniony w ostatniej, dzielącej go od zwycięstwa walce, zmarł.

Monal był młodym lekarzem. Zmarł w szpitalu, w którym sam codziennie odbywał praktykę, w którym leczył innych, wyrwał ich z objęć śmierci.

W życiu różnie bywa. Nie pierwszy to wypadek, że ten, który innych od śmierci oddalał, sam wobec siebie był bezsilny. Życie ludzkie jest bardzo bliskie śmierci. Dzieli je nieraz tylko kilka sekund. (I. w.)

POBÓR REKRUTA WE FRANCJI

Pożegnanie poborowych na paryskim Dworcu Wschodnim.

Wolna Wszechnica Polska

Łódź, ul. Dr S. Sterlinga 24 — Tel. 176-71

Wydziały: **NAUK MATEMATYCZNO-PRZYRODNICZYCH**

(magisterium biologii)

NAUK HUMANISTYCZNYCH (magisteria: filologii polskiej, filozofii, historii)

PRAWA I NAUK EKONOMICZNO-SPOŁECZNYCH (magisterium nauk ekonomiczno-społecznych)

PEDAGOGICZNY (magisterium pedagogiki).

n 17 269

Czesno od zł 80.—, 135.— semestralnie

Informacje i zapisy w Sekretariacie codziennie od godz. 16—19.

PIOSENKA POPULARNA

Wszyscy wkłóto mnie psioczą,
Zem drogę obrał zła,
Ze daleko nie zajdę
Z swą polityczną grą.

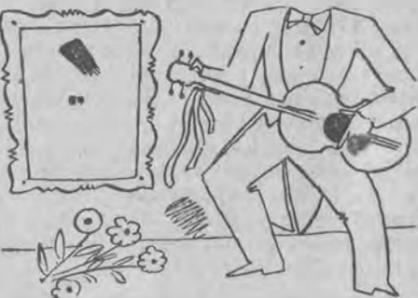
Ze się nie orientuję,
Zbyt nisko gnę się w pas,
Ze taka dyplomacja
Zemścić się musi raz! —

W którą się zwrócę stronę.
Każdy wtyka mi —
Ze mi się nierealne
Zbliżenie we łbie śni —
Ze przyjdzie kiedyś (wróża)
Los na mnie, wodzu, zły —
Ze za gorącą miłość
Wskażesz mi gdzie są drzwi! —

A ja nic — tylko ty! —
A ja nic — tylko z tobą wciąż! —
Czyś jest wesół, czy się smucisz,
Czy przygarniesz, czy wyrzucisz,

A ja nic — tylko ty! —
A ja nic — tylko z tobą wciąż! —
Tyś mi gwiazdą jest przewodnią,
Chcesz, ostatnie zabierz spodnie,
Niech mnie miłość spali na nic,
Bo ja kocham cię „bez granic”! —
Choć się na to dasz świat,
Kocham cię jak brata brat,
Chociaż mówią, że gracz zły —
To ja nic — tylko ty! —

Co mi tam Londyn — Paryż! —
Wymówki robić? — Mnie?
Zem często dwulicowy? —
A ja tak właśnie chcę! —

Albo, że nieostrożny
I stąd wyniknie zło? —
Tę bajkę (bo to bajka)
Słyszałem razy sto! —

Mówią, że mi przykroisz
I tak już kusy frak —

Mówią: do czasu wszystko,
A wtedy ty dasz znak! —
Mówią, że ci zbyt wierzę,
Ze cię zapraszam w dom —
Ze i z jasnego nieba
Czasami spada grom! —

A ja nic — tylko ty! —
A ja nic — tylko z tobą wciąż! —
Niech sto gromów dziennie spada,
Będę wielbil — trudna rada! —
Bo ja nic — tylko ty! —
Bo ja nic — tylko z tobą wciąż! —
Czy mnie w piórka swe przystroisz,
Czy obkroisz, nie obkroisz,
Czy przygarniesz, czy wyrzucisz,
Czy mi nawet frak mój skroćisz —
Kocham cię jak brata brat,
Choć się na to dasz świat,
I choć mówią, że gracz zły —
To ja nic — tylko ty! —

Słyszę alarm, że często
Brunatne osy twe
Ostry mi swymi żądly
Ssą mych owieczek krew! —

Dnia nie ma, żeby lament

Nie dotarł uszu mych —
Udaję, że nie słyszę
W ogóle jęków tych! —

Niech sobie krzyczą — prawda —
Niech wrzeszczą ile chcą —
Ja ci zostanę wierny
Razem z ideą swą! —
Niech nawet dzieci — wnuki,
Czytając dziejów bieg,
Gadają: Jakież kiepski
Polityk był ten... czteki! —

To ja nic — tylko ty! —
To ja nic — tylko z tobą wciąż! —
Za poradą mojej żony
W twoją gwiazdę zapatrzony —
To ja nic — tylko ty! —
To ja nic — tylko z tobą wciąż! —
Czyś jest wesół, czy się smucisz,
Czy przygarniesz, czy wyrzucisz,
Czy się ze mną źle przywitasz,
Czy wyjść każesz przez korytarz,
Choć ukrećisz na mnie bat,
Kocham cię jak brata brat,
Choć mi w końcu wskażesz drzwi —
To ja nic — tylko ty! —

STANSO.